

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา ไทศาลาภาณุมาศ. "การเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาด้านชนิดของถ้อยคำและชนิดของประโยคของเด็กอายุ 4 - 7 ปี ในโรงเรียนชุมชนแออัด และโรงเรียนชุมชนไม่แออัด : ศึกษาเฉพาะกรณี" วิทยานิพนธ์ปริณญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการสถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ดวงกมล คงเมือง. "ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

นิภา สุวรรณแสง ตุมรสุนทร. รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดบริการสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษาสำหรับลูกกรรมกรก่อสร้าง ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

ประนอม โภทกานนท์. การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เพื่อเป้าหมายการมีสุขภาพดีถ้วนหน้า. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

✓ พรทิพา หอมจันทร์. "การปิดเกลตาทางสังคมของครอบครัวในชุมชนแออัด ของ กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. "การวิเคราะห์ปัจจัยบางประการของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย" วิทยานิพนธ์ปริณญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญย์. จิตวิทยาพื้นฐานการศึกษา. เอกสารจัดสำเนา 2523.

พรรณี ช. เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.

พิชิต จิระวัฒน์. "ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อภาวะโภชนาการ : ศึกษาครอบครัวที่มีเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนแออัดย่านท่าเรือคลองเตย" วิทยานิพนธ์ปริญาสังคมวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

พิมพ์รัตน์ จงเจษฎากุล. "การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกลาง ศึกษาด้านเศรษฐกิจและสังคม" วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.

พิมพ์พรหม สุวรรณโอง. "การศึกษาสภาวะความผิดปกติทางอารมณ์ของเด็ก : ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์สุขภาพจิต" สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2531.

เพ็ญฟ้า สิงหสกุลไกร. "การใช้กิจกรรมนันทนาการในงานกลุ่มสังคม เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ของสถานสงเคราะห์เด็ก กรมประชาสงเคราะห์" สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

มูลนิธิเด็ก. ชีวิตเด็กถูกกรรมกรก่อสร้าง. กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2525.

✓ รายงานการประชุมปฏิบัติการเรื่อง เด็กในภาวะยากลำบาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2533.

วัลลภ หังคฆานุรักษ์. ชีวิตเด็กถูกกรรมกรก่อสร้าง. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์, 2530.

_____. เด็กที่ถูกลืมในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

วิศสุณี แทนประ เสริฐสุข. "ผลของการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้อง เรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท" วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

✓ สภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็ก (สพด.) คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจกำหนด สภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็กและเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2533.

สมพงษ์ จิตระดับ. "หลักสูตรระยะสั้น ความต้องการที่แท้จริงของชีวิต" ประชาศึกษา. 35(9) ; 8 - 12 มิถุนายน, 2529.

✓ สมพร จารุณี. การออกแบบการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เอกสารเพื่อการพัฒนา หนังสือ อันดับที่ 4 ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

- ✓ สมพร สุทัศนีย์, หม่อมราชวงศ์. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ✓ สมโภชน์ เขี่ยมสุภาสิต. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุชา จันทน์เอม. ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- สุชาติ ลีตระกูล. "การพัฒนาหลักสูตรสำหรับลูกกรรมการก่อสร้างก่อนวัยเรียน ในเขต กรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- * ✓ สุชาดา คณิสสรมงคล. "สวัสดิภาพเด็กลูกกรรมการก่อสร้าง : ศึกษารูปแบบการจัดบริการศูนย์ เด็กเล็กเคลื่อนที่ในเขตก่อสร้าง กรุงเทพมหานคร" สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- สุภินทิพย์ ผาสุขดี. "บทบาทของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนในการแก้ปัญหาความค้ำอภัยโอกาสทางการศึกษาของเด็กในแหล่งก่อสร้าง ในกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สมน อมรวิวัฒน์. การสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์, 2530.
- สมิตร คุณานุการ. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2523.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุรีย์ โกลากุล. "สุขภาพจิตของนักเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ฝ่ายสังคม สงเคราะห์ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์, 2529.
- เสถียร สภาพงศ์ และคณะ. "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา" กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา, 2529.

เสาวภา วัชรภักดี. "สาเหตุของปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร"

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

เหมวรรณ เหมะนัค. "ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษากรณีสามผู้มารายได้ร้อยละในเขตเทศบาล

เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

X อรพินทร์ อนงคณะตระกูล. "ผลของการใช้สอนตนเองต่อการลดความรู้หลุนหันของ เด็กอายุ

10 - 12 ปี ในสถานสงเคราะห์เด็ก" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

อรุณศรี อนันตรศิริชัย. "ภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่มีปัญหาและ เด็กไม่มีปัญหาในชั้นประถมศึกษา

ตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2514.

อาไพ ลินสถาพรวงศ์. "ความสัมพันธ์ของภูมิหลังทางครอบครัวกับสุขภาพจิตของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร" สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

บทความ

พิภพ ธงไชย. "แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส" วารสารการศึกษาแห่งชาติ

ปีที่ 17 6(สิงหาคม - กันยายน), 2536.

สัมภาษณ์

กรองแก้ว จรรยา. ผู้แนะนำครูอาสาสอนในแหล่งก่อสร้างกรุงเทพมหานคร 14 กรกฎาคม 2537.

กิตติรัตน์ อธิพงษ์ ครูในศูนย์เด็กก่อสร้างชลลดา, 3 กรกฎาคม 2537.

ชนาทิพย์ หัตถโกศล. หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาแรงงานหญิงและเด็ก กรมแรงงานและสวัสดิ

การสังคม, 14 กรกฎาคม, 2537.

ทองพูล บัวศรี. ผู้ประสานงานมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก, 27 มิถุนายน 2537.

นางสีกษณ์ สงวนประเสริฐ. ครูสอนเด็กลูกกรรมการก่อสร้างในศูนย์เด็กก่อสร้างศรีวรา,
30 มิถุนายน 2537.

ราวีไพ ชันอาษา. ครูอาสาสอนลูกจ้างชั่วคราว กองสังคมสงเคราะห์ สำนักสวัสดิการสังคม
กรุงเทพมหานคร 14 กรกฎาคม, 2537.

อภิรัตน์ เครือหงษ์. ครูสอนเด็กลูกกรรมการก่อสร้างในศูนย์เด็กก่อสร้างนันทวัน, 3 กรกฎาคม 2537.

เอี่ยม เวชกามา. ครูสอนเด็กลูกกรรมการก่อสร้างในศูนย์เด็กก่อสร้างสีวลี, 3 กรกฎาคม 2537.

อุบล ปิ่นแก้ว. ผู้ประสานงานโครงการศูนย์เด็กก่อสร้างมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก 3 กรกฎาคม 2537.

ภาษาอังกฤษ

Adelman S. Howard and Taylor Linda. Learning Disabilities in
Perspective. New York : McGraw-Hill, Inc, 1983.

Alexander L. Karl and others. School Performance, Status Relations,
and the Structure of Sentiment : Bringing Teacher Back.
Center for Research on Elementary and Middle Schools Baltimore
1989.

Ausubel, D.P. Educational Psychology : A Cognitive View. New York :
Holt Rinehart & Winston, 1968.

Bowlby John and Bender M.P. Child Care and Growth of Love. Maryland :
Penguin Book Inc., 1968.

Brophy E. Jere and Good L. Thomas. Teacher Student Relationship :
Cause and Consequences. New York : Holt, Rinehart and Winston
1974.

Bundura, Albert. Social Foundations of Thought and Action : a Social
Cognitive Theory. Englewood Cliffs, New York : Prentice -
Hall, 1986.

College of Education, Missouri University. Techniques for Teaching the
Disadvantaged Student. Missouri University, Columbia, 1985.

- Coopersmith, S. The Antecedents of Self - Esteem. San Francisco :
Freeman, 1967.
- Erikson, E.H. Childhood and Society. New York : Norton, 1950.
- Fantini, D. Mario and Weinstein Gerald. The Disadvantaged Challenge to
Education. New York : Harper & Row, 1968.
- Freud, S. The Interpretation of Dreams. Vol. 4 Freud's Complete
Psychological Works. London : Hogarth Press 1953.
- Fischer, J. and Gochros, H. Planned Behavior Change : Behavior
Modification in Social Work. New York : The Free Press, 1975.
- Glaser, R. Adaptive Education : Individual Diversity Learning.
New York : Holt, Rinehart and Winston, 1977.
- Gurney, W. Peter. Self - Esteem in Children with Special Educational
Needs. Great Britain : Worcester, 1988.
- Hathaway, E. Warren and Rhodes H. Clarence Disadvantaged Learners
The Nature of the Problem and some Potential Solutions. ERIC,
1979.
- Rogers, C. Freedom to Learn. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill, 1969.
- Rosenthal, Robert and Jacobson Lenore. Pymalion in the Classroom :
Expectation and Pupil's Intellectual Development. New York :
Holt, Rinehart and Winston, 1968.
- Smith, M. Robert and others. The Exceptional Child. New York :
Mc.Graw - Hill, Inc., 1983.
- Unesco Regional office for Education in Asia. Training Workshop on
Curriculum Development. report of a workshop. Bangkok,
Unesco, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านหลักสูตรและการสอน

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต เพียรชอบ	ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ศาสตราจารย์ อุ่นตา นพคุณ	ภาควิชาอนุกรมวิธานโรงเรียน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่	ภาควิชาอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
4. อาจารย์ ดร.ศรินทร์ วิทยะสิทธิ์นันท์	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านเด็กห้อยโอกาสทางการศึกษาในแหล่งก่อสร้าง

1. ดร.เลขา ปิยะยังจรรย์ชะ	ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กองค์การยูนิเซฟ
2. อาจารย์ วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
3. อาจารย์ ทองพูล บัวศรี	ผู้ประสานงาน มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
4. อาจารย์ อุบล ปิ่นแก้ว	ผู้ประสานงานโครงการศูนย์เด็กก่อสร้าง
มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

Handwritten signature and number 9

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกตสภาพชุมชนในแหล่งก่อสร้าง

สถานที่ตั้งชุมชนก่อสร้าง _____

จำนวนกรรมการก่อสร้าง _____ คน

จำนวนเด็กในวัยเรียน _____ คน

โครงการก่อสร้าง เริ่มต้นเมื่อ _____

โครงการก่อสร้าง สิ้นสุดเมื่อ _____

ผู้ประสานงานศูนย์เด็กก่อสร้าง _____

สภาพห้องพักกรรมการ _____

สภาพชุมชนก่อสร้างทางกายภาพ _____

สภาพชุมชนก่อสร้างทางสังคม _____

บริการความช่วยเหลือที่ชุมชนได้รับ _____

2. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็กและเด็กในชุมชนก่อสร้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (ด้านผู้ปกครองเด็ก)

ชื่อ _____ นามสกุล _____ อายุ _____ ปี
 รายได้ _____ บาทต่อ _____ มีบุตร _____ คน
 บุตรที่อยู่ในวัยเรียน มีจำนวน _____ คน

ข้อมูลทั่วไป (ด้านเด็ก)

ชื่อ _____ นามสกุล _____ อายุ _____ ปี

- () ไม่เคยรับการศึกษาจากสถานศึกษาใดมาก่อน
- () เคยรับการศึกษาจากสถานศึกษาชื่อ _____
 ซึ่งเป็นการจัดการศึกษา ระดับ _____
- () สุขภาพแข็งแรง
- () มีปัญหาสุขภาพในเรื่อง _____

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษาของบุตร

ประเด็นที่ถาม

- ผู้ปกครองมุ่งให้บุตรเรียนถึงระดับการศึกษาใด
- ผู้ปกครองประสงค์จะให้ศูนย์เด็กก่อสร้าง จัดการเรียนการสอนลักษณะใดให้แก่เด็ก
- ผู้ปกครองประสงค์จะให้ศูนย์เด็กก่อสร้างช่วยเหลือเด็กในเรื่องใดบ้าง

3. แบบสัมภาษณ์การจัดการเรียนการสอนในศูนย์เด็กก่อสร้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

สถานที่ตั้งศูนย์เด็กก่อสร้าง _____

จำนวนครู _____ คน จำนวนครูพี่เลี้ยง _____ คน

จำนวนแม่บ้าน _____ คน

จำนวนเด็กทั้งหมด _____ คน แยกตามระดับอายุ

อายุ 2 ปีเศษ มี _____ คน

อายุ 3 ปี มี _____ คน

อายุ 4 ปี มี _____ คน

อายุ 5 ปี มี _____ คน

อายุ 6 ปี มี _____ คน

อายุ _____ ปี มี _____ คน

สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกศูนย์เด็กก่อสร้าง _____

สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกศูนย์เด็กก่อสร้าง _____

ตอนที่ 2 หัวข้อที่ต้องการสัมภาษณ์

1. การทำแผนการสอน
2. การดำเนินการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1 การจัดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์เด็ก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก
 - 2.2 การจัดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
 - 2.3 การจัดกิจกรรม
 - 2.4 การดำเนินการสอน
 - 2.5 การประเมินผล

เรียนรู้ของเด็ก

ประเด็นที่ถามในแต่ละหัวข้อ

- ก. ทำอย่างไรบ้าง
- ข. มีปัญหา อุปสรรค อย่างไร
- ค. แก้ไขปัญหา อย่างไร
- ง. ความเห็น ข้อเสนอแนะ

4. แบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน ในศูนย์เด็กก่อนวัย

4.1 แบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน

ครูผู้สังเกต _____ ศูนย์เด็กก่อนวัย _____

วันที่สังเกต _____ เวลา _____

เวลา	กิจกรรม	รายละเอียด	ข้อสังเกต

4.2 แบบสังเกตพฤติกรรม ครู - นักเรียน

เวลา / กิจกรรม	พฤติกรรมครู - นักเรียน

แบบประเมินการสอนของครู ในศูนย์เด็กก่อสร้าง

คำชี้แจง แบบประเมินการสอนของครูฉบับนี้ ใช้ประเมินการสอนของครูที่สอนเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาในศูนย์เด็กก่อสร้าง ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย / ลงในช่องท้ายข้อความที่ผู้ประเมินเห็นว่าสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ระบุปฏิบัติ

กำหนดให้

5	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด
0	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติ

ลำดับ	พฤติกรรมการสอน	ระดับความเหมาะสมของการปฏิบัติ					
		5	4	3	2	1	0
	<p>ผู้ประเมิน ประเมินพฤติกรรมการสอนของคุณว่าปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ เหมาะสมอยู่ในระดับใด</p> <p><u>ด้านการเตรียมการสอน</u></p> <p>1 กำหนดวัตถุประสงค์ก่อนสอน</p> <p>2 เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม</p> <p>3 เลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพของเด็กที่อยู่ในแหล่งก่อสร้าง</p> <p>4 แบ่งเนื้อหาที่ต้องการสอนเด็กฯ เป็นหน่วยการเรียนย่อย ๆ</p> <p>5 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้</p> <p>6 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนฯ เหมาะกับเนื้อหา</p> <p>7 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนฯ เหมาะกับวัยของเด็ก</p> <p>8 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนฯ เหมาะกับสภาพชั้นเรียน</p> <p>9 กำหนดสื่อการสอนตามแผนฯ เหมาะกับเนื้อหา</p> <p>10 กำหนดสื่อการสอนตามแผนฯ เหมาะกับวัยของเด็ก</p>						

ลำดับ	พฤติกรรมการสอน	ระดับความเหมาะสมของการปฏิบัติ					
		5	4	3	2	1	0
11	กำหนดวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
12	กำหนดเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสิ่งที่วัด						
	<u>ด้านการสอน</u>						
ก.	สามารถสอนจนบรรลุวัตถุประสงค์การสอนที่กำหนดไว้						
ข.	สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปสู่วัตถุประสงค์การสอนที่กำหนดไว้						
	1. สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียน						
	1.1 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของศูนย์เด็กก่อสร้างที่ส่งเสริมบรรยากาศการเรียน						
	1.2 ครูมีท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก พูดคุยทักทายเด็กอย่างเป็นกันเอง						
	2. สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียน						
	2.1 ใช้กิจกรรม/วิธีการจูงใจที่ทำให้เด็กเกิดความต้องการที่จะเรียน						
	2.2 ให้ความรู้สึกและความคาดหวังที่ดีแก่เด็ก						

ลำดับ	พฤติกรรมการสอน	ระดับความเหมาะสมของการปฏิบัติ					
		5	4	3	2	1	0
3.	<p>สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นลำดับขั้นตอน</p> <p>3.1 สามารถนำเสนอเนื้อหาให้เด็กเข้าใจได้</p> <p>3.2 สามารถช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะการเรียนรู้ (การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ) ที่จำเป็น</p> <p>3.3 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของเด็ก</p> <p>3.4 สามารถเสนอตัวแบบที่ดีในเรื่องต่าง ๆ ที่สอน</p> <p>3.5 เป็นตัวแบบที่ดีในเรื่องที่สอน</p> <p>3.6 ใช้สื่อการสอนอย่างคุ้มค่า</p> <p>3.7 ให้โอกาสเด็กมีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อการสอน</p> <p>3.8 สามารถช่วยให้เด็กสนใจสิ่งที่เรียน</p> <p>3.9 สามารถช่วยให้เด็กเกิดกำลังใจในการเรียน</p> <p>3.10 สามารถช่วยให้เด็กสนุกที่จะเรียน</p>						

ลำดับ	พฤติกรรมการสอน	ระดับความเหมาะสมของการปฏิบัติ					
		5	4	3	2	1	0
	<p>3.11 สามารถช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>4. สามารถใช้ทักษะการสอนที่จำเป็นต่อไปนี้ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>4.1 เขียนตัวอักษรบนกระดาน ชัดเจน อ่านง่าย</p> <p>4.2 วาดภาพบนกระดานขนาดใหญ่ ชัดเจน คุ้นง่าย</p> <p>4.3 อธิบายเรื่องต่าง ๆ โดยใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก</p> <p>4.4 ใช้น้ำเสียงและท่าทางในการอธิบายและเล่าเรื่องได้เข้าใจ</p> <p>4.5 ใช้ถามที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก</p> <p>4.6 ใช้คำถามที่ชัดเจน</p> <p>4.7 ใช้ชนิดของคำถามที่ช่วยกระตุ้นให้เด็กได้แสดงความคิด</p> <p>4.8 เว้นระยะให้เด็กคิดคำตอบ</p> <p>4.9 สนใจคำถามของเด็ก</p>						

ลำดับ	พฤติกรรมการสอน	ระดับความเหมาะสมของการปฏิบัติ					
		5	4	3	2	1	0
	<p>4.10 นำคำถามของเด็กมาเป็นประโยชน์ในการสอน</p> <p>4.11 ใช้ระดับเสียงขณะสอนได้ดังชัดเจน</p> <p>4.12 เคลื่อนไหวและเปลี่ยนอิริยาบถขณะสอนอย่างเหมาะสม</p> <p>4.13 แสดงออกทางสีหน้าและสายตาอย่างเหมาะสม</p> <p>4.14 ใช้วาจา ท่าทาง น้ำเสียงเสริมกำลังใจได้เหมาะสม</p> <p>4.15 สามารถประเมินผลเด็กได้ตามแผน</p> <p>4.16 สามารถจัดทำบันทึกผลการเรียนรู้ของเด็กได้โดยละเอียด</p> <p>4.17 นำบันทึกผลการเรียนรู้ของเด็กมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาเด็ก</p>						

แบบประเมินตนเองด้านความรู้

คำชี้แจง แบบประเมินตนเองฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดระดับความรู้ของครูในศูนย์เด็กก่อนสร้าง
ในเรื่องเกี่ยวกับเด็กในแหล่งก่อสร้าง และการสอนเด็กในแหล่งก่อสร้าง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามการ
รับรู้ของตัวครูเอง โดยกำหนดให้

- ระดับ 5 หมายถึง คิดว่าตนเองมีความรู้ในสิ่งที่ถามในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง คิดว่าตนเองมีความรู้ในสิ่งที่ถามในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง คิดว่าตนเองมีความรู้ในสิ่งที่ถามในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง คิดว่าตนเองมีความรู้ในสิ่งที่ถามในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง คิดว่าตนเองมีความรู้ในสิ่งที่ถามในระดับน้อยที่สุด
- ระดับ 0 หมายถึง ไม่มีความรู้ในสิ่งที่ถามเลย

ลำดับ	รายการ	ระดับความรู้					
		5	4	3	2	1	0
	<p>ท่านคิดว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด</p> <p><u>ด้านการวางแผนการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเขียนวัตถุประสงค์การสอน 2. การกำหนดวัตถุประสงค์การสอนที่สอดคล้องกับ สภาพการเรียนรู้ของเด็กในแหล่งก่อสร้าง 3. การเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพของเด็ก ในแหล่งก่อสร้าง 4. การแบ่งเนื้อหาที่สอนออกเป็นหน่วยการเรียน ย่อย ๆ 5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับสภาพของเด็กในแหล่งก่อสร้าง 6. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน 7. การเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน 8. การเลือกสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน 						

ลำดับ	รายการ	ระดับความรู้					
		5	4	3	2	1	0
	<p>9. การกำหนดสิ่งที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การสอน</p> <p><u>ด้านการสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นลำดับ ขั้นตอนตามแผนที่กำหนดไว้ 3. การสร้างแรงจูงใจก่อนเรียน 4. การเสนอตัวแบบที่ดีแก่เด็ก 5. การให้ความรู้สึกและความคาดหวังที่ดีแก่เด็ก 6. การฝึกทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็น (การอ่าน การเขียน การคำนวณ) 7. การใช้สื่อการสอนอย่างคุ้มค่า <p><u>ด้านการประเมินผลและบันทึกผลการเรียน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินผลการเรียนที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การสอน 2. การจัดทำบันทึกผลการเรียนของเด็ก 						

ลำดับ	รายการ	ระดับความรู้					
		5	4	3	2	1	0
	<p>3. การแสดงผลการเรียนรู้ของเด็ก</p> <p><u>ด้านเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาในแหล่งก่อสร้าง</u></p> <p>1. สภาพการทำงานของผู้ปกครองเด็กในศูนย์เด็ก ก่อสร้าง</p> <p>2. สภาพความเป็นอยู่ของเด็กในแหล่งก่อสร้าง</p> <p>3. สภาพการเรียนรู้ของเด็กในแหล่งก่อสร้าง</p> <p>4. ปัญหาที่เด็กในแหล่งก่อสร้างประสบ</p>						

แบบประเมินตนเองด้านเจตคติ

คำชี้แจง แบบประเมินตนเองฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดระดับความรู้สึก/ความคิดเห็นของครูที่สอนเด็กในศูนย์เด็กก่อสร้างในเรื่องเกี่ยวกับการสอนเด็ก ๆ และเด็กในแหล่งก่อสร้าง

ขอให้ท่านอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องท้ายข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของท่านตามความเป็นจริง

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	ไม่เห็น ด้วย
1.	ท่านมีความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด การวางแผนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นที่ครู ต้องทำ				
2.	การวางแผนการสอนช่วยให้เกิดความ สะดวกราบรื่นในเวลาสอนจริง				
3.	การสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน เป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเด็กก่อสร้าง				

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	ไม่เห็น ด้วย
4.	การสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ เด็กก่อสร้างกระตือรือร้นในการเรียน มากขึ้น				
5.	การสอนทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็น (การอ่าน การเขียนการคิดคำนวณ) เป็นสิ่งที่เด็กก่อสร้างควรได้รับ				
6.	การใช้สื่อการสอนประกอบการสอน ทำให้ เด็กก่อสร้างเรียนรู้ได้เร็วขึ้น				
7.	การช่วยทำให้เด็กเกิดกำลังใจในการ เรียน เป็นสิ่งที่ครูสามารถทำได้				
8.	การช่วยให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจใน ความสามารถ/ผลงานของตน เป็นสิ่ง ที่จำเป็นสำหรับการสอนเด็กก่อสร้าง				

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	ไม่เห็น ด้วย
9.	การประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กจะเป็น ประโยชน์แก่ครูในการจัดการเรียนการสอน				
10.	การบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการ เรียนรู้ของเด็กจะเป็นประโยชน์แก่ครู ในการนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาเด็ก				
11.	อาชีพครูในศูนย์เด็กก่อสร้างเป็นอาชีพที่ มีเกียรติ				
12.	อาชีพครูในศูนย์เด็กก่อสร้างเป็นอาชีพที่มี ส่วนช่วยเหลือสังคม				
13.	อาชีพครูในศูนย์เด็กก่อสร้างเป็นอาชีพที่ ต้องใช้ความสามารถสูง เมื่อเทียบกับ อาชีพครูที่ ๆ ไป				
14.	หน้าที่ครูในศูนย์เด็กก่อสร้างก่อให้เกิด ความเครียดแก่ครู				

ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	ไม่เห็น ด้วย
15.	ครูในศูนย์เด็กก่อสร้างต้องเป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่เด็ก				
16.	เด็กก่อสร้างเป็นเด็กน่ารัก				
17.	เด็กก่อสร้างเป็นเด็กที่สอนง่าย				
18.	เด็กก่อสร้างสามารถพัฒนาให้เป็นเยาวชน ที่มีคุณภาพได้				
19.	การสอนเด็กก่อสร้าง ครูไม่จำเป็นต้องทำ แผนการสอนก็สามารถสอนได้ดี				
20.	เด็กก่อสร้างมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ ผู้ปกครองมักจะดุ/ตี/ข่มขู่เด็กด้วยความ รุนแรง ดังนั้นเมื่อเด็กมาเรียนที่ศูนย์ฯ ครูจึงต้องดุ/ตีเด็ก เพื่อให้เด็กตั้งใจฟังครู ตั้งใจเรียน				

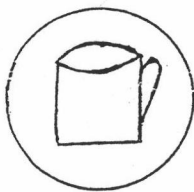
ลำดับที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	ไม่เห็น ด้วย
21.	เด็กก่อสร้างมักจะมาเรียนไม่สม่ำเสมอ จึงไม่จำเป็นต้องสอนทักษะการเรียนรู้ (การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ) ที่จำเป็นแก่เด็ก				
22.	ครูมีภาระงานหลายด้าน ในการสอนจึงไม่ จำเป็นต้องใช้สื่อการสอนประกอบ เพียง แค่การพูดอธิบายโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว				
23.	เวลาที่เด็กพูดว่า "ครู..หนูทำ..ไม่ได้" คุณครูจะต้องดูแล เพื่อให้เด็กตั้งใจมาก ยิ่งขึ้นจะได้ทำกิจกรรมสำเร็จ				
24.	เด็กก่อสร้างมาเรียนไม่สม่ำเสมอจึงไม่ จำเป็นต้องประเมินผลและบันทึกผล การเรียนรู้ของเด็ก				

แบบประเมินเจตคติของเด็กในศูนย์เด็กก่อสร้าง

"สวัสดีค่ะ เด็ก ๆ วันนี้คุณครูมีกระดาษมาแจกเด็ก ๆ คนละ 1 แผ่น" ครูแจกกระดาษที่มีรูปตุ๊กตาหน้ายิ้ม ตุ๊กตาหน้าบึ้ง ตุ๊กตาหน้าเฉย ๆ แก่เด็กคนละ 1 แผ่น "เด็ก ๆ ได้รับแล้ว ลองดูที่หน้าตุ๊กตาสิคะ รูปตุ๊กตาแถวที่ 1 เป็นตุ๊กตาที่ทำหน้ายิ้ม ได้รูปมีตัวหนังสือด้วยนะคะ แถวที่ 2 เป็นตุ๊กตาที่ทำหน้าบึ้ง ได้รูปมีตัวหนังสือเช่นเดียวกัน แถวที่ 3 เป็นตุ๊กตาที่ทำหน้าเฉย ได้รูปมีตัวหนังสือเช่นเดียวกัน เด็ก ๆ คงอยากรู้ใช่ไหมคะว่า ข้อความที่ได้รูปเขียนไว้ว่าอย่างไร คุณครูจะอ่านให้ฟังทั้ง 3 ข้อความก่อน ขอให้ตั้งใจฟัง ต่อไปครูจะอ่านทวนอีกครั้ง ข้อความไหนที่ตรงกับความรู้สึกของเด็ก ๆ มากที่สุด เด็ก ๆ ต้องทำเครื่องหมายกากบาทลงตรงหน้ารูปนั้น"

เราลองมาทำดูเป็นตัวอย่าง 1 ข้อ นะคะ

"เด็ก ๆ คุณซ้อแก้วน้ำ ได้รูปตุ๊กตาหน้ายิ้ม เขียนว่า หนูรักเพื่อน ๆ ได้รูปตุ๊กตาหน้าบึ้ง เขียนว่า หนูเกลียดเพื่อน ๆ ได้รูปตุ๊กตาหน้าเฉย ๆ เขียนว่า หนูรู้สึกเฉย ๆ กับเพื่อน ๆ"

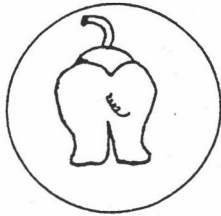
หนูรักเพื่อน

หนูเกลียดเพื่อน

หนูรู้สึกเฉย ๆ กับเพื่อน

"เด็ก ๆ รู้สึกว่า ข้อความใดตรงกับความรู้สึกของเด็ก ๆ ก็ทำเครื่องหมายกากบาทอย่างนั้นนะคะ" (ครูขีดเครื่องหมายกากบาทให้ดูเป็นตัวอย่างบนกระดานดำ)

พี่เราลองมาทำข้อต่อไป นะคะ

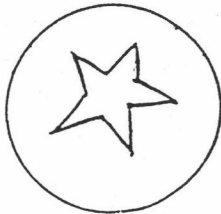
หนูอยากมาเรียน

หนูไม่อยากมาเรียน

จะให้หนูเรียนก็ได้
ไม่ให้หนูเรียนก็ได้

หนูรู้สึกสนุกใน
การเรียน

หนูรู้สึกเบื่อเรียน

หนูรู้สึกเฉย ๆ

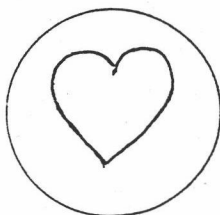
หนูชอบกิจกรรมที่
ครูให้ทำ

หนูไม่ชอบกิจกรรม
ที่ครูให้ทำ

หนูรู้สึกเฉย ๆ

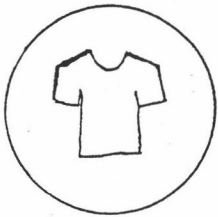
เวลาครูให้ทำอะไร
หนูจะรีบทำทันที

หนูไม่อยากทำอะไร
ตามที่ครูบอก

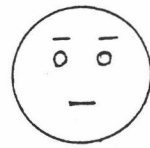
บางที่หนูรีบทำตามครู
บอก
บางที่หนูไม่ทำตามครู
บอก

หนูเข้าใจเรื่องที่
ครูสอน

หนูไม่เข้าใจ
เรื่องที่ครูสอน

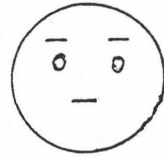
บางเรื่องหนูก็เข้าใจ
บางเรื่องหนูก็ไม่เข้าใจ

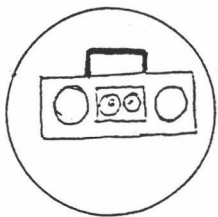
หนูตั้งใจฟังครูพูด

หนูไม่ตั้งใจฟังครูพูด

บางครั้งหนูก็ตั้งใจฟัง
ครูพูด
บางครั้งหนูก็ไม่ตั้งใจ

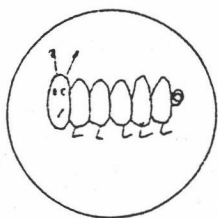
หนูพอใจในผลงาน
ที่หนูทำ

หนูไม่พอใจในผลงาน
ที่หนูทำ

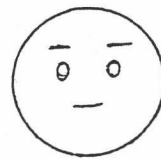
ฟังครูพูด
หนูรู้สึกเฉย ๆ

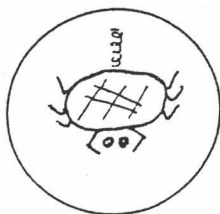
หนูชอบคุณครู

หนูไม่ชอบคุณครู

หนูไม่รักคุณครู
แต่ก็ไม่เกลียดคุณครู

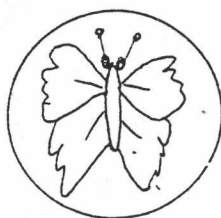
คุณครูเอาใจใส่
สนใจดูแลหนู

คุณครูไม่สนใจ
หนู

คุณครูเฉย ๆ
กับหนู

หนูชอบสุนัข
เด็กที่หนูเรียนอยู่

หนูไม่ชอบสุนัขเด็ก
ที่หนูเรียนอยู่

หนูรู้สึกเฉย ๆ

เจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ครูจัด (สัมภาษณ์เด็กเป็นรายบุคคล)

สวัสดีค่ะหนู หนูชื่ออะไรจ๊ะ.....

หนูอายุเท่าไรแล้ว..... หนูมาเรียนนานหรือยังจ๊ะ.....

คุณครูมีรูปให้หนูดู หนูคอยบอกคุณครูว่า หนูเคยทำกิจกรรมพวกนี้ไหม และหนูชอบหรือไม่

ภาพเด็กทำกิจกรรม วาดรูป	คุณครูเคยให้หนูวาดรูปไหม	หนูชอบกิจกรรมวาดรูปไหม
ภาพเด็กทำกิจกรรม ระบายสี	คุณครูเคยให้หนูระบายสีไหม	หนูชอบกิจกรรมระบายสีไหม
ภาพเด็กทำกิจกรรม ปั้นดินน้ำมัน	คุณครูเคยให้หนูปั้นดินน้ำมันไหม	หนูชอบกิจกรรมปั้นดินน้ำมันไหม
ภาพเด็กทำกิจกรรม เล่นเกม	คุณครูเคยให้หนูเล่นเกมไหม	หนูชอบเล่นเกมไหม
ภาพเด็กทำกิจกรรม ร้องเพลง	คุณครูเคยให้หนูร้องเพลงไหม	หนูชอบร้องเพลงไหม
ภาพเด็กทำกิจกรรม เขียนหนังสือ	คุณครูเคยให้หนูเขียนหนังสือ ไหม	หนูชอบเขียนหนังสือไหม
ภาพเด็กท่องหนังสือ	คุณครูเคยให้หนูท่องหนังสือไหม	หนูชอบท่องหนังสือไหม

ภาพเล็กเดินตามจิ้งหะ เพลง	คุณครูเคยให้หนูเดินตามจิ้งหะ เพลงใหม่	หนูชอบเดินตามจิ้งหะเพลงใหม่
ภาพเล็กพับกระดาษ	คุณครูเคยให้หนูพับกระดาษไหม	หนูชอบพับกระดาษไหม
ภาพครูเล่านิทานให้เด็ก ฟัง	คุณครูเคยเล่านิทานให้ฟังหรือ ไม่	หนูชอบฟังนิทานที่ครูเล่าไหม
ภาพเด็กเลียนแบบท่าทาง จากสิ่งที่ครูเอามาให้ดู	คุณครูเคยให้เลียนแบบไหม	หนูชอบเลียนแบบไหม
ภาพเด็กปะกระดาษ	คุณครูเคยให้ปะกระดาษไหม	หนูชอบปะกระดาษไหม
ภาพครูนำผลงานเด็ก มาโชว์หน้าห้อง	คุณครูเคยนำผลงานหนูมาโชว์ ไหม	หนูชอบให้ครูเอาผลงานหนูมา โชว์ไหม

ภาคผนวก ก

บันทึกการสังเกตการจัดการเรียนการสอนของครู

ภาคผนวก ค

ผลการวิจัยที่สรุปจากบันทึกการสังเกต ปรากฏผล ดังนี้

3.1.1 ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อสร้าง

3.1.1.1 ระยะก่อนการทดลอง

จากบันทึกการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า

ก. ด้านวางแผนการสอน ในระยะก่อนการ

ทดลองคุณครูสังข์มี ทำหน้าที่สอนเด็กเพียงคนเดียว เมื่อผู้วิจัยเข้าไปสร้างความคุ้นเคยโดยการเข้าไปช่วยทำงาน พบว่า คุณครูสังข์มีไม่มีการวางแผนการสอนล่วงหน้า ไม่มีการทำบันทึกการสอน ข้อมูลสนับสนุนที่ปรากฏในบันทึกการสังเกตได้แก่

1) ผู้วิจัยลองสอบถามคุณครูสังข์มีว่า ในวันรุ่งขึ้นคุณครูวางแผนว่าจะสอนและจัดกิจกรรมอะไรให้เด็ก คุณครูสังข์มีทำท่าอึกอัก สักครูจึงตอบว่า "ยังไม่รู้เลยพี่ เด็กต้องไปดูหนังสือเรียนชั้นปอหนึ่งก่อน" เมื่อถึงเวลาสอนคุณครูสังข์มีนำหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเปิดดูและลอกเนื้อหาที่อยู่ในหนังสือดังกล่าวไว้บนกระดานดำ และให้เด็กลอกตาม

2) ผู้วิจัยลองสอบถามคุณครูสังข์มีถึงเรื่องการทำบันทึกการสอน คุณครูสังข์มีบอกว่ามีการทำบันทึกการสอน และไปหยิบสมุดเล่มยาวคล้ายสมุดลงบัญชีมาให้ผู้วิจัยดู เมื่อผู้วิจัยเปิดดูพบว่าในบันทึกดังกล่าวเป็นบันทึกประจำวัน มีข้อความคล้ายคลึงกันดังนี้

" วันที่.....เดือน.....พ.ศ....."

การเรียนการสอน	ชุมชน	อาหาร	แขกผู้มาเยี่ยม
- ภาษาไทยฝึกอ่านคำ ประสมสระอา และให้เด็ก ฝึกเขียน - พัก - ตอนบ่ายครูไปประชุม	-	ไข่พะโล้	-

เมื่อผู้วิจัยจวนหมดเล่ม ได้ถามคุณครูสักขมีว่า บันทึกนี้เขียนก่อนหรือหลังการสอน
คุณครูตอบว่า เขียนหลังจากสอนเด็ก แล้ว

ข. ด้านการสอน ในระยะก่อนการทดลอง คุณครู
สักขมีทำหน้าที่สอนเด็กจำนวนประมาณ 30 คนเพียงคนเดียว โดยเนื้อหาที่สอนนำมาจากหนังสือ
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาปรับใช้กับเด็กและจัดให้เด็กเรียนเพียงวันละวิชา วิธีสอนที่ครูนำ
มาใช้ คือ การพูดอธิบายเนื้อหาสาระต่าง ๆ บนกระดานดำ หากเด็กคนใดไม่สนใจจะถูกลงโทษ
และครูจะเข้มงวดกวดขัน และเขี้ยวเข็ญให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูต้องการให้ได้

ข้อมูลสนับสนุนที่ปรากฏในบันทึกการสังเกต คือ

" คุณครูนำเด็กทั้งหมดมาไว้ในห้องเรียนแคบ ๆ
กว้าง 5 เมตร ยาว 20 เมตร ภายในห้องมีโต๊ะ และม้านั่งยาวอย่างละ 10 ตัวตั้งอยู่ เด็ก ๆ
ต้องนั่งเบียดกันม้านั่งละ 3 คน และเพื่อไม่ให้เด็กลุกเดินหรือก่อความวุ่นวาย คุณครูสักขมีบอกว่า
ต้องให้เด็กเอามือกอดคอกไว้ ใครไม่เชื่อฟัง คุณครูสักขมีใช้ไม้ตีที่มือและแขน เมื่อครูเห็นเด็ก
เอามือกอดคอกทุกคนแล้ว คุณครูเริ่มสอนโดยนำหนังสือนิทานเล่มเล็ก ๆ มาเล่าให้ฟังซึ่งเด็กอายุ
6-13 ปี จะตั้งใจฟังครู แต่เด็กอายุ 2-5 ปีจะสนใจฟังในตอนแรก พอเวลาผ่านไป 5-8 นาที
เด็กกลุ่มนี้จะ เริ่มหันไปมองเพื่อนหรือเล่นกับเพื่อนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ต่อจากกิจกรรมเล่านิทาน คุณครู
จะเริ่มสอนตามตารางสอน ในวันที่ครูสักขมีสอนเรื่องจำนวนและตัวเลข ครูวาดจำนวนสิ่งของ เช่น

จำนวนปากกา ดินสอ บนกระดานดำ แล้วเรียกเด็กออกมาับจำนวนและเขียนคำตอบบนกระดานดำ กิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวเด็กที่มีอายุ 5-6 ปี ให้ความสนใจมาก แต่เด็กอายุ 2-4 ปี และอายุ 7-13 ปี ไม่สนใจเลย เมื่อคุณครูสังเกตเห็น เข้าจึงหันมาตีและดูเด็ก และให้เด็กนำเสนอขึ้นมาจากตามบนกระดานดำ

ผู้วิจัยพูดกับครูถึงสิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นขณะที่ครูสอนว่าเด็กบางกลุ่มคือเด็กเล็กและเด็กโต ไม่ได้ให้ความสนใจกิจกรรมที่ครูจัดเท่าที่ควร คุณครูสักขีตอบว่า "ไม่รู้จะทำไงเหมือนกันที่เด็กเยอะ หนูคนเดียวสู้ไม่ไหว และพูดถึงเด็กที่สอนว่า "เด็กที่มีต้องดี ไม่ดีแล้วจะสั้นและสรุปเกี่ยวกับเด็กว่า "เด็กที่มีปัญหาเยอะอยู่ ๗ ไปที่ก็จะรู้เอง"

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ คุณครูสักขีมีจัด

กิจกรรมกายบริหารประกอบ เพลงจาก เทป เพลงของนักเรียนวัยรุ่นที่มีชื่อเสียงอยู่ในปัจจุบันในในช่วงเช้า และกิจกรรมการท่องคำคล้องจองต่าง ๆ ในช่วงก่อนเรียน พักดื่มนมและก่อนรับประทานอาหารกลางวัน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเด็กชอบและสามารถทำได้ดี แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมดังกล่าวใช้เวลาเนิ่นนานเกินไป เช่น กิจกรรมกายบริหารใช้เวลาวันละ 2 ชั่วโมง กิจกรรมการท่องคำคล้องจอง ใช้เวลาถึง 1 ชั่วโมง

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริม

การเรียนรู้ของเด็ก คุณครูสักขีไม่ได้จัดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ เด็กก่อสร้างมาเป็นเวลานานแล้ว

ข้อมูลสนับสนุนปรากฏในบันทึกการสังเกต ดังนี้

" ผู้วิจัยสังเกตพบว่าตามฝาผนังห้องเรียนมี

ผลงานศิลปะของเด็กติดอยู่ประปราย ลักษณะเป็นผลงานเก่าของเด็กที่ติดไว้นานแล้ว ที่มุมห้องด้านซ้ายมือ เป็นมุมของเล่น ที่มุมห้องด้านขวามือ เป็นมุมหนังสือ มีตู้เก็บหนังสือและ เก้าอี้ตามชั้นหนังสือ ที่มุมนี้มีหนังสือพิมพ์ให้อ่านวันละ 2 ฉบับ ด้านหลังห้อง มีชั้นขนาดใหญ่ตั้งอยู่ ภายในชั้นมีตุ๊กตาสัตว์ซึ่งเก่าและสกปรกวางอยู่เป็นจำนวนมาก ที่มุมห้องทั้ง 4 มุม มีป้ายนิเทศซึ่งยังไม่ได้รับการจัดตกแต่งด้วยภาพหรือข้อความใด ๆ ป้ายนิเทศดังกล่าวตั้งอยู่ในระดับสายตาทั้ง 4 มุม เมื่อผู้วิจัยสนทนากับคุณครูสักขีถึงความคิด เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในศูนย์ เด็กก่อสร้าง คุณครูรีบออกหัวว่าไม่ค่อยได้ทำอะไรมาก เพราะไม่ค่อยมีเวลาและไม่มีความรู้ จากนั้นคุณครูสักขีได้ถาม

ความเห็นของผู้วิจัยว่า ควรปรับปรุงเรื่องใดก่อน ผู้วิจัยเสนอให้ติดไฟฟ้าเพิ่ม เพราะภายในศูนย์
เด็กก่อสร้างค่อนข้างมืดทึบ และขอให้ซ่อมแซมพื้นของศูนย์ เด็กก่อสร้าง เพราะบางแห่งกำลังทรุด
และบางแห่งมีรูโหว่ใหญ่เกรงว่าจะทำให้ เด็กตกลงไปที่พื้นดินซึ่งมีน้ำเน่าขังเฉอะแฉะ คุณครูสักขมิ
รับจะนำไปบอกและปรึกษาผู้บังคับบัญชา แต่ในระหว่างนี้จะให้กรรมการมาซ่อมและปะรูโหว่ที่พื้นก่อน

จ. ด้านความรู้ คุณครูสักขมิไม่มีความรู้ในการสอน

เด็กกลุ่มนี้โดย เฉพาะ

ข้อมูลสนับสนุน พบว่า

1) ครูสักขมิมักสอน เรื่องที่อยู่ใกล้ตัว เด็ก

โดยใช้วิธีอธิบายเรื่องต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่

2) ครูสักขมิให้ เด็กที่มีวัยแตกต่างกัน เรียน

เนื้อหาและทำกิจกรรมอย่างเดียวกัน เสมอ

3) ครูสักขมิ มักจะสอน เด็กผิดหลักวิชา

เสมอ ๆ ดังนั้นก็เกิดการสังเกตต่อไปนี้

"วันนี้คุณครูสักขมิสอน เรื่องการนับจำนวน

โดยดำเนินการสอน ดังนี้

ครูชี้ให้ เด็กดูโจทย์บนกระดานดำซึ่ง

เขียนไว้ดังนี้

$$\begin{array}{r}
 | | | | | \\
 + \\
 | | | \\
 \hline \\
 \hline
 \end{array}$$

จากนั้นครูเรียก เด็กมาหน้าชั้นหนึ่งคน

ให้ เด็กคนดังกล่าวนับจำนวนดินสอแต่ เวลา เขียนตอบคุณครูให้ เขียนตัวเลขตอบดังนี้

$$\begin{array}{r}
 | | | | | \\
 + \\
 | | | \\
 \hline
 8
 \end{array}$$

ซึ่งถือว่าผิดหลักการสอนคณิตศาสตร์ เมื่อผู้วิจัยทักท้วงคุณครูพูดว่า "หนูไม่รู้ ปรึกษาให้เด็กทำยังงี้ก็ได้" นอกจากนี้คุณครูมักจะเขียนคำต่าง ๆ ผิดเสมอ ๆ เช่น สัปดาห์เขียนเป็นสัปดาห์ ศรียะเขียนเป็น ศรียะ สังเกต เขียนเป็น สังเกต

จ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คออาชีพและต่อ
ตัวเด็ก

ในด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูสักขมิ
ไม่ได้ให้ความสำคัญ และไม่คิดว่าการจัดการเรียนการสอน จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กได้

ข้อมูลสนับสนุนปรากฏในบันทึกการสังเกต ดังนี้

- 1) คำพูดที่คุณครูมักพูดเสมอคือ "เด็กพวกนี้
มาบ้างไม่มาบ้าง สอนไปก็ไม่มีความเข้าใจ" หรือ "สอนเท่าไร ไม่รู้จักจำ ไม่พูดแล้ว"
- 2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้เด็ก
มักจะเป็นกิจกรรมที่เด็กต้องนั่งนิ่ง ๆ ครั้งละนาน ๆ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า เด็กอยู่ในความ
สงบเรียบร้อยเสมอเพราะ "เดี่ยว พี่ (ผู้บังคับบัญชา) เขามาเห็นจะว่าเอา"
- 3) พฤติกรรมที่ครูแสดง/พูดก่อนหรือขณะสอน
มักจะสื่อถึงความไม่ใส่ใจในการสอน เช่น

การไม่เตรียมการสอน หรือ คุยกับคน
ในชุมชนขณะที่มีหน้าที่ต้องสอน หรือชวนผู้วิจัยทำกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการสอน เช่น "พี่มากิน
ข้าวกัน"

ในด้าน เจตคติที่มีต่ออาชีพครูในแหล่ง

ก่อสร้าง คุณครูไม่ได้รักวิชาชีพครูแต่ต้องทำเพราะยังหาอาชีพอื่นทำไม่ได้

ข้อมูลสนับสนุน ปรากฏในบันทึกการสังเกต ดังนี้

คำพูดที่คุณครูสักขีมีพูดกับผู้วิจัยเสมอ คือ

"หนูทนทำไปก่อน รอให้หนูจบปริญญาตรี

หนูลาออกนะ "หรือ" ถ้าหางานอื่นได้หนูออกไปนานแล้ว ไม่อยู่ให้เขา (ผู้บังคับบัญชา) ว่าอยู่ได้

ทุกวันหรือ " หรือ "พี่ (หมายถึงผู้วิจัย) ไปดูตำแหน่งที่กระทรวงศึกษาให้หนูหน่อย ว่าเขารับ

วุฒิ ปวส. โหม ถ้ารับหนูจะได้ไปสอบ" หรือ เมื่อผู้วิจัยพูดถึงความสำคัญหรือคุณค่าของความเป็นครู

คุณครูสักขีมีจะชวนผู้วิจัย เปลี่ยนเรื่องคุยทันที

ในด้าน เจตคติที่มีต่อ เด็กคุณครูสักขีมีมี

ความรู้สึกว่าเด็กลูกกรรมกรก่อสร้างส่วนใหญ่ คือ เป็นเด็กมีปัญหา และชอบก่อปัญหาให้ครู

ครูครูจึงรู้สึก เบื่อ เด็กพวกนี้ขณะเดียวกัน เด็กคนใจหน้าคานารัก และเป็นเด็กเรียบร้อย คุณครูจะรัก

และเอาใจใส่ เด็กกลุ่มหลังนี้

ข้อมูลสนับสนุน ปรากฏในบันทึกการสังเกต ดังนี้

ครูปฏิบัติต่อเด็กแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน

ผู้วิจัยสังเกตพบว่าคุณครูรักเด็กชายไว้มแดง อายุ 3 ปี ซึ่งหน้าคานารัก ฉลาดเฉลียว คุณครูจึง

ชอบพูด ชอบเล่น ชอบกอดจูบ เรียกว่าทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอและบางครั้งก็บ่นช้ากลางวัน

ให้โยง ส่วนเด็กที่ซุกซน ชอบแกล้งเพื่อนชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ และเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหา

เช่น เด็กชายแดงโม คุณครูจะแสดงท่าทีเฉยเมยในเวลากลางคืนแต่ถ้าเด็กทำผิดหรือก่อปัญหาคุณครูจะ

ทำหน้าบึ้งตึงและตีเด็ก เช่น ข้อความตอนหนึ่งในบันทึกการสังเกตบันทึกไว้ว่า "วันนี้แดงโมถูก

เพื่อนตี แต่คุณครูไม่เห็นพอแดงโมตีเพื่อนคุณครูมองเห็น แดงโมจึงถูกลงโทษ และคุณครูหันมาบอก

กับผู้วิจัยว่า "แดงโม เป็นเด็กมีปัญหา ชอบเรียกร้องความสนใจ"

3.1.1.2 ระหว่างการทดลอง

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า

ก. ด้านวางแผนการสอน ก่อนเริ่มการทดลอง

ใช้กระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำข้อมูลสภาพปัญหาที่เด็กประสบในแหล่งก่อสร้างก่อสร้าง

มาแจ้งให้คุณครูสักขีมีและคุณครูวารุณรับทราบ จากนั้นนำปัญหาที่เด็กประสบมาเป็นแนวทางวางแผน

การสอนร่วมกัน โดยวางแผนการสอนล่วงหน้าหนึ่งสัปดาห์ ซึ่งในช่วงสัปดาห์แรกผู้วิจัย เป็นผู้เขียนแผนการสอนรายวันให้ ส่วนคุณครูทั้งสองท่านทำหน้าที่เตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการสอนและซักซ้อมขั้นตอนการสอนก่อนเริ่มการสอนจริง

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าคุณครูทั้งสองท่านให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการวางแผนการสอนเป็นอย่างดี มีการซักถามในประเด็นที่ไม่เข้าใจ เช่น "ทำไมต้องสร้างแรงจูงใจก่อนละ สอนเลยไม่ได้เหรอ เด็กเขาเชื่อหนูอยู่แล้วบอกให้ฟัง เขาก็ต้องฟัง" ในบางครั้งคุณครูทั้งสองท่านจะโต้แย้งในสิ่งที่คุณครูไม่เห็นด้วย เช่น ในการวางแผนการสอนเรื่อง การเลือกรับประทานขนมที่มีประโยชน์ ผู้วิจัยเสนอให้เด็กเส็กเด็กกลางบันไดขึ้นน้ำมันเป็นรูปขนมต่าง ๆ คุณครูทั้งสองท่านไม่เห็นด้วยโดยให้เหตุผลว่าบันไดน้ำมันมีสารที่เป็นพิษต่อร่างกายเด็ก และบันไดน้ำมันทำให้พื้นสกปรกเลอะเทอะ ผู้วิจัยชี้แจงว่าที่ต้องการให้เด็กเส็ก ๆ ทำกิจกรรมนี้เพื่อให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อ ถ้าคุณครูไม่ต้องการให้เด็กทำกิจกรรมนี้ ขอให้คุณครูช่วยคิดกิจกรรมอื่นทดแทน คุณครูทั้งสองท่านช่วยกันคิด ในที่สุดจึงบอกผู้วิจัยว่า "เอายังไงไหมพี่ หนูจะให้เด็กปั้นแป้งขนมข้าวลอยแทนบันไดน้ำมัน เด็กปั้นเสร็จจะได้กินได้" ผู้วิจัยเห็นด้วยจึงได้ร่วมกันวางแผนการสอนเรื่อง การทำขนมง่าย ๆ รับประทานเอง (ขนมข้าวลอย) เพื่อให้เด็กได้ฝึกทำขนมและเด็กเส็กได้ช่วยปั้นขนม

หลังจากการวางแผนการสอนร่วมกันในสัปดาห์แรกผ่านไป ผู้วิจัยขอให้คุณครูทั้งสองท่านช่วยกันทำแผนการสอนรายวันเอง โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ปรากฏว่าคุณครูทั้งสองท่านสามารถทำได้ดี

ข้อมูลสนับสนุน คือ แผนการสอนที่ครูทำ ซึ่งดูได้จากภาคผนวกหน้า

ข. ด้านการสอน ในระยะแรกที่เริ่มใช้

กระบวนการเรียนการสอน คุณครูสักขมีจะเป็นครูที่ทำหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอน ส่วนคุณครูวารุณีทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยและคอยดูแลเด็กเส็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ปรากฏว่าคุณครูสักขมีมักจะสัมพันธ์ตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน เช่น ในการสอนเรื่องการรักษาสุขภาพปากและฟัน คุณครูสักขมีเริ่มต้นสร้างแรงจูงใจ เสนอตัวแบบ และให้เด็กทำตามตัวแบบ จากนั้นคุณครูสักขมีลืมไม่รู้จะทำอะไรต่อ ผู้วิจัยต้องเข้าไปกระซิบและหยิบแผนการสอนมาให้ดู

คุณครูสักขมีจึงทำให้ เด็กทำกิจกรรมขึ้นสูง เสริมทักษะการเรียนรู้ เมื่อเด็กทำเสร็จคุณครูสัมผัสสร้าง ความภาคภูมิใจ ผู้วิจัยจึงต้องเข้าไปกระซิบอีกครั้ง ภายหลังจากทดลองใช้กระบวนการเรียน การสอนผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ คุณครูทั้งสองท่านเริ่มคุ้นเคยกับขั้นตอนในกระบวนการเรียนการสอน และสามารถดำเนินการในชั้น เสนอตัวแบบแก่เด็กได้ดี โดยคุณครูทั้งสองท่านพยายาม เสนอตัวแบบ ผ่านสิ่ง/บุคคลที่เด็กชื่นชอบ เช่น ผ่านนิทาน ผ่านบุคคลที่อยู่รอบข้างที่เด็กชอบ เมื่อเด็กประทับใจ และต้องการเลียนแบบคุณครูให้โอกาสเด็กได้เลียนแบบทันทีและได้รับผล (รางวัล) เช่นเดียวกับ ที่ตัวแบบได้รับเสมอ ๆ ทุกครั้ง ทำให้เด็กเกิดความพึงพอใจและทำพฤติกรรม เช่นเดียวกับตัวแบบ จนคิดเป็นนิสัย เช่น พฤติกรรมแปรงฟันถูกวิธีหลังอาหาร พฤติกรรมเลือกรับประทานอาหารที่มี ประโยชน์ต่อร่างกาย พฤติกรรมรักษาความสะอาดส่วนตัวและส่วนรวม ฯลฯ นอกจากนี้คุณครู ทั้งสองท่านยังพยายามจะเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องที่สอนและในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม เช่น การปั้นขนม การทำกิจกรรมศิลปะ การฝึกเขียนพยัญชนะ สระและคำต่าง ๆ คุณครูสักขมีจะทำ ตัวอย่างมาให้ เด็กดูก่อนทุกครั้ง

ปัญหาที่ผู้วิจัยพบขณะทดลองใช้กระบวนการ

การเรียนการสอน คือ คุณครูสักขมีจะใช้ เวลามากในการเขียนคำต่าง ๆ บนกระดานแต่คุณครู มักสะกดผิด และเขียนพยัญชนะต่าง ๆ ไม่สวย ทำให้เด็กเลียนแบบการเขียนคำที่สะกดผิด และ เขียนไม่สวยตามครู ผู้วิจัย เสนอให้ร่วมมือกันทำบัตรงานให้แก่เด็กโดยในบัตรงานจะมีตัวอย่าง การเขียนคำที่ถูกต้องสวยงามมีแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยและคณิตศาสตร์ที่ครูสามารถ เลือกให้เด็กทำตามความสามารถของเด็ก เมื่อเด็กทำเสร็จแล้วมาส่งครู คุณครูสามารถนำ ผลงานเด็กไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงานเด็กได้ทันที นอกจากนั้นยังสามารถเก็บรวบรวมผลงาน เด็กและนำมา เย็บเล่ม เป็นบันทึกผลการเรียนของเด็ก และยังใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาเด็ก ในด้านต่าง ๆ ได้อีกด้วย เมื่อผู้วิจัย เสนอความคิดดังกล่าวคุณครูทั้งสองท่านเห็นด้วย ผู้วิจัยจึงได้ เริ่มทำบัตรงานให้ดู เป็นตัวอย่าง หลังจากนั้นคุณครูทั้งสองท่านและผู้วิจัยได้ร่วมกันทำบัตรงานให้ แก่เด็กในทุกวัน เนื้อหาที่สอน

ในด้านเนื้อหาคุณครูเลือกสอนเนื้อหา

สาระร่วมกับผู้วิจัยโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด คือ เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก และเด็กสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

สำหรับการทำโทษเด็กในขณะสอน

คุณครูสักขีมีทำโทษเด็กน้อยลง ส่วนคุณครูวารุณีไม่ได้ลงโทษเด็ก เพียงแต่ขู่เด็กว่าจะลงโทษถ้าหากว่าเด็กดื้อมาก ๆ การที่คุณครูทำโทษเด็กน้อยลง เนื่องจากขั้นตอนที่สามของกระบวนการเรียนการสอน คือ ขั้นให้ความคาดหวัง และให้ทำตามแบบ คุณครูมีบทบาทต้องให้ความหวังหรือพูดให้กำลังใจเด็ก เมื่อเป็นเช่นนี้คุณครูสักขีมีและคุณครูวารุณีคิดว่า มันน่าจะอายุ ถ้าหากคุณครูจะพูดตีกับเด็ก เฉพาะขั้นตอนที่สาม และดูว่าเด็กในขั้นตอนการสอนขั้นอื่น

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ผู้วิจัยสังเกต

พบว่าการจัดกิจกรรมออกกายบริหารประกอบเพลงสมัยใหม่ในตอนเช้าคุณครูทั้ง 2 ท่านยังจัดไม่เหมาะสม เนื่องจากใช้เวลานานกว่าสองชั่วโมง เด็กที่ไม่ได้รับประทานอาหารเช้าจะหิวมากกว่าที่เด็กจะได้ดื่มนมบรรเทาความหิว เด็กต้องรอจนถึงเวลา 10.10 น. พอถึงเวลาเรียนเด็กจะเหนื่อย ทำให้ความกระตือรือร้นและความสนใจในการเรียนลดลง นอกจากนี้ยังทำให้เหลือเวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยลงด้วย ครั้นพอถึงเวลา 11.30 น. เด็กยังไม่รู้สึกหิวเท่าไร แต่ก็ต้องรับประทานอาหารกลางวันแล้ว ทำให้เด็กรับประทานอาหารเช้ามาก และรับประทานอาหารเช้า ผู้วิจัยบอกปัญหาที่ผู้วิจัยพบให้คุณครูทั้ง 2 ท่านทราบ คุณครูทั้งสองท่านเห็นด้วย จึงได้ร่วมกันแก้ไขปัญหานี้ โดยลดเวลาออกกายบริหารเหลือเพียงวันละ 45 นาที จากนั้นให้เด็กดื่มนมและจัดกิจกรรมการสร้างแรงจูงใจในการเรียนมาแทนที่ ปรากฏว่ากิจกรรมประจำวันต่าง ๆ ที่จัดให้เด็กเริ่มมีสัดส่วนที่เหมาะสม และเริ่มมีกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น ได้แก่กิจกรรมเพลง กิจกรรมเกม กิจกรรมฟังนิทาน กิจกรรมฟังเรื่องต่าง ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ กิจกรรมดูภาพแล้วอ่านเรื่องที่นำเสนอจากหนังสือพิมพ์

ส่วนกิจกรรมทองคำส่องจ้อง ผู้วิจัยเห็นว่า

เป็นกิจกรรมที่ดีมาก เนื่องจากเด็ก ๆ ได้ผสม เปลี่ยน เป็นผู้นำการทองจำและสิ่งที่ทองจำเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของเด็ก ๆ จึงสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมนี้ต่อไป

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริม

การเรียนรู้ ผู้วิจัยเห็นว่าคุณครูทั้งสองท่านไม่มีความรู้และยังไม่มีแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก จึงได้เสนอแนวคิด/แนวทางต่าง ๆ และคุณครูทั้งสองท่านเห็นด้วยจึงได้ดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ดังนี้

1) ผู้วิจัย เสนอให้มิมมผลงานเด็ก เพื่อให้ครูนำผลงาน เด็กที่ทำในแต่ละวันมาแสดง โดยผู้วิจัย เสนอให้ทำราวเหมือนราวตากผ้า เพื่อนำผลงาน เด็กมาติด แต่คุณครูสักขมิไม่ เห็นด้วยบอกว่า เดียวเด็กชน ๗ มาตั้งจะขาด ผู้วิจัย จึงขอให้คุณครูช่วยกันคิดว่าทำอย่างไรจึงจะมีมมผลงาน เด็ก คุณครูสักขมิรับว่าจะทำมมผลงาน เด็กโดยนำผลงาน เด็กมาติดที่ป้ายนิเทศที่อุมุมซ้ายมือของศูนย์ เด็กก่อสร้างแทนการทำราวติดผลงาน เด็ก

2) ผู้วิจัย เสนอให้มีการจัดป้ายนิเทศ เพื่อให้ความรู้แก่เด็กในเรื่องต่าง ๆ เช่นวันสำคัญ เรื่องที่เด็กควรรู้ ซึ่งคุณครูทั้งสองท่าน เห็นด้วย ดังนั้นคุณครูทั้งสองท่านและผู้วิจัยได้ร่วมกันจัดป้ายนิเทศวันสำคัญ และ เรื่องควรรู้ขึ้น

3) ผู้วิจัย เสนอให้นำปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนการสอนประจำวัน มาเป็นแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก โดยผู้วิจัยนำบันทึกการสังเกตซึ่งพบว่าเด็กเล็กส่วนใหญ่มไม่รู้จักสี ไม่รู้จักจำนวนและเลข 1-10 ส่วนเด็กกลางไม่รู้จักพยัญชนะ ก-ข คุณครูทั้งสองท่านและผู้วิจัยจึงได้ร่วมกันสานปลาที่ทำจากริบบิ้นโดยสานปลาจำนวนมาก และมีหลากสี มีกระดิ่งติดที่ครีบปลาทุกตัวคุณครูและผู้วิจัยช่วยกันนำปลามาติดเพดานศูนย์เด็กก่อสร้างจนทั่ว ปรากฏว่าเด็ก ๆ ให้ความสนใจมาก คุณครูเองได้ใช้ประโยชน์จากปลาเหล่านี้ เพราะทุกเช้าคุณครูจะชี้ให้เด็กดูปลาที่ติดอยู่แล้วถามเด็ก ๆ ว่าปลาตัวกล่าวลืออะไร สานเรื่องจำนวนนับ และพยัญชนะ ก-ข ครูทั้งสองท่านและผู้วิจัยได้ร่วมกันจัดทำจำนวนและเลข 1-10 พยัญชนะ ก-ข ขนาดใหญ่ติดไว้ที่ฝาผนังกันห้องเด็กเล็กกับเด็กโต ปรากฏว่าเด็ก ๆ ให้ความสนใจมาก เด็กเล็ก ๆ ชอบมาชี้ตัวเลขจำนวนสิ่งของ และตัวพยัญชนะ คุณครูเองได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ทำโดยทุกเช้าคุณครูจะให้เด็กมาชี้ตัวเลข ส่วนตอนเย็นก่อนกลับบ้าน คุณครูจะให้เด็กเล่นเกมทายตัวพยัญชนะกัน

4) ผู้วิจัย เสนอให้จัดป้ายนิเทศ ที่มีเนื้อหาส่งเสริมความรู้ในเรื่องที่สอน ซึ่งส่วนใหญ่มจะสอนสิ่งที่ใกล้ตัวเด็กและ เด็กสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในเรื่องนี้คุณครูทั้งสองท่านได้ปรึกษากับผู้วิจัยว่า ไม่ค่อยมีเวลาในการจัดทำป้ายนิเทศและไม่ค่อยมีเงินทุนในการจัดทำ ดังนั้นจะจัดทำป้ายนิเทศในลักษณะที่ใช้ประโยชน์ได้หลายประการ ประการแรกคือ ใช้ตกแต่งห้องเรียนให้สวยงาม ประการที่สองคือให้ป้ายที่ทำได้สามารถจุดใจเด็กให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ ประการที่สาม คือ เป็นป้ายที่ครูใช้เป็นสื่อ

การสอนสอนเด็กได้หลาย ๆ เนื้อหา ผู้วิจัยเห็นด้วย จึงได้ออกเงินทุนและร่วมกันจัดทำ เมื่อ
ทำเสร็จเด็ก ๆ ให้ความสนใจมาขอร้องขอให้ผู้วิจัยถ่ายรูปของคนที่บ้านนิเทศดังกล่าว คุณครูเองได้
ใช้ประโยชน์จากบ้านนิเทศที่จัดขึ้นอย่างคุ้มค่า

จ. ด้านความรู้ ในการทดลองใช้กระบวนการเรียน
การสอน ผู้วิจัยได้วางแผนการสอนร่วมกับคุณครูทั้งสองท่านทำให้มีโอกาสชี้แจง/แนะนำ/ให้คำ
ปรึกษา/ให้ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การทำแผนการสอน
การทำแบบทดสอบ การทำสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กกิจกรรมการก่อสร้าง ทำให้คุณครูทั้ง
สองท่านมีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น และคุณครูมีความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็น
ที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดแสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อ
กระบวนการเรียนการสอน และการยอมรับคำแนะนำของผู้วิจัยเพื่อทดลองนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง
เช่น

วันหนึ่งคุณครูลักษมีบอกผู้วิจัยว่า

"หนูรู้สึกว่าการเรียนรู้ที่เราให้เด็กอ่านคำที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน จะเป็นกิจกรรม
ที่ง่ายเกินไปสำหรับเด็ก" ผู้วิจัยเห็นด้วยจึงถามคุณครูทั้งสองท่านว่าจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
คุณครูทั้งสองท่านบอกผู้วิจัยว่า "ไม่รู้เหมือนกัน" ผู้วิจัยจึงเสนอความเห็นว่าการแรก
น่าจะทำหนังสือหน้าเดียว ซึ่งเป็นหนังสือที่มีภาพและเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน แต่เป็น
เนื้อหาที่มีรายละเอียดมากกว่าเนื้อหาที่นำมาสอนเด็กเล็ก ซึ่งหนังสือหน้าเดียวที่คุณครูไม่จำเป็นต้อง
ทำเองทั้งหมด เพียงแต่ไปคู่มือสมัครสมัครเด็กในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์มติชน
เดลินิวส์ ข่าวสด ซึ่งมีกลางสารคดีสั้น ๆ / ความรู้เรื่องต่าง ๆ สั้น ๆ พร้อมรูปภาพที่เหมาะสม
เด็กก่อสร้างวัย 6-13 ปี มาคัดและตกแต่งให้สวยงามและนำมาเสนอให้เด็กอ่านเพิ่มเติม
ประการที่สอง ผู้วิจัยจะบันทึกรายการสั้น ๆ จากวิทยุที่เสนอสาระที่น่าสนใจที่เป็นความรู้ในชีวิต
ประจำวันสำหรับเด็กก่อสร้างวัย 6-13 ปี ควรทราบ และนำมาเปิดให้เด็กฟังเพื่อส่งเสริมความรู้
และฝึกให้เด็กจับใจความสำคัญ คุณครูทั้งสองท่านเห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้วิจัยเสนอจึงรับอาสาทำหนังสือ
หน้าเดียว ส่วนผู้วิจัยทำหน้าที่บันทึกเสียงจากรายการที่น่าสนใจในวิทยุให้

ผลการทดลองทำค้ายคำแนะนำของผู้วิจัย

คือ ครูได้รู้วิธี เสนอ เนื้อหาที่เหมาะสมกับ เด็กแต่ละวัยและ เด็กโตได้ เรียน เนื้อหาเดียวกับ เด็กเล็ก แต่ลักษณะ เนื้อหา มีมากและลึกซึ้งกว่า เด็กเล็กมาก การที่ เด็กได้ เรียน เนื้อหาที่ สมวัย ทำให้ เด็ก พอใจ จึง แสดง ความกระตือรือร้น และความ ตั้งใจ เรียน มากกว่า ก่อน การทดลอง

จ. ด้าน เจตคติที่มีต่อการสอน ต่ออาชีพและต่อ เด็ก

ในด้าน เจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูทั้งสองท่าน

เริ่มตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการ เรียนการสอน เพื่อพัฒนา เด็ก เมื่อ เห็น เด็กสนใจ เรียนและ เด็กมีพฤติกรรม เปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดีขึ้น หลังจาก ที่ครูสอนตาม กระบวนการ เรียนการสอน ที่ผู้ วิจัยพัฒนาขึ้น

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่

1) คำพูดและ เรื่องราวที่ครู เล่าให้ผู้วิจัย ฟังว่า รู้สึกแปลกใจที่ เด็ก ๆ ให้ความสนใจ ในการ เรียน และกระตือรือร้น ในการ เรียนมากขึ้น และได้ นำเอา สิ่งที่ เรียน เช่น เรื่อง ตัวแบบ ที่คุณครู เสนอผ่าน นิทาน ไปพูดกัน ในลักษณะ ให้ทำตาม อย่างคน/สัตว์ ใน นิทาน ชะจะได้... (รับผล) เหมือนอย่าง ใน นิทาน คุณครู สักขมี มี กจะ บอก ผู้วิจัย ถึง สิ่ง ที่สอนว่า "พี่ เรื่อง จุกจอก มชนนะ พอหนู เล่าจบ นะ เด็ก ๆ ช่วย กัน ทำ ความ สะอาด สุขุมย์ กับ หนู เลย" หรือ "เรื่อง เด็ก ต่าง ดาว นะ เด็ก ชอบ มาก เลย พอ หนู เล่า จบ เด็ก ขอ ให้ หนู เล่า อีก รอบ" ฯลฯ

ส่วน คุณครู วารุณี เมื่อ เห็น เด็ก สนใจ ฟัง นิทาน ที่ ผู้วิจัย ช่วย แต่ง ประกอบ การสอน ให้ คุณครู เกิด ความ สนใจ จะ แต่ง นิทาน บ้าง จึง พูด กับ ผู้วิจัย ว่า "พี่ หนู อยาก จะ แต่ง นิทาน เก่ง ๆ แบบ พี่ บ้าง จึง เลย พี่ มี วิธี แต่ง นิทาน ยัง ไง สอน หนู บ้าง ธิ เพราะ หนู รู้ ดี ว่า เวลา เรา เล่า นิทาน เด็ก จะ สนใจ ฟัง มาก เลย"

2) พฤติกรรม การทำงาน ของครู เปลี่ยนไป

คุณครู เริ่ม ทำงาน แต่ เช้า กระตือรือร้น ในการ เตรียม การสอน ใน เวลา กลาง ค่ำ คุณครู จะ อยู่ ทำ สิ่ง การสอน และ จัด สภาพ แวดล้อม ถึง 4 ทุ่ม บาง ค่ำ ทำ ถึง เวลา 02.00 น.

ในด้าน เจตคติที่มีต่ออาชีพ ผู้วิจัย สังเกต

พบว่า คุณครู ทั้ง สอง ท่าน เริ่ม มีความ รู้ สึก ที่ ดี ต่อ การ เป็น ครู ใน แหล่ง ก่อ สร้าง โดย สังเกต จาก คำพูด ของ ครู สักขมี และ คุณครู วารุณี ขณะที่ สนทนากับ ผู้วิจัย ว่า

พวกนี้ก็สนุกหิวนะพี่"

ครูวราวุฒ "โคิดดูแล้ว การสอนเด็ก

ผู้วิจัย "แต่ก่อนนี่องคิดขังจ้หรือเปล่าจะ"

คุณครูวราวุฒ "ไม่หรอกพี่ แต่ก่อนพอนึกว่า

จะสอนเด็ก ก็รู้สึกเบื่อ เพราะไม่รู้จะสอนอะไรเด็กดี พอตอนนี้เวลาสอนอะไรแล้วเด็กชอบ เด็กสนุก
หนูเลยชักชอบอาชีพครูแล้ว

ผู้วิจัย "แล้วสักขมีคิดอย่างเดียวกับวราวุฒ

หรือ เปล่าจะ"

คุณครูสักขมี "ที่จริงนะพี่ หนูก็ชอบเป็น

ครูนะแต่หนูเบื่อหัวหน้า ชอบว่าหนูต่อหน้าแขก ถ้าไม่มีหัวหน้าหนูคงชอบ เป็นครูที่นี้มากกว่านี้"

ในด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก ผู้วิจัยสังเกต

พบว่าคุณครูวราวุฒมักพูดหรือแสดงความเอ็นดูอาหารต่อเด็กทุกคน เสมอภาคกัน เด็ก ๆ จึงมักมา
คลอเคลียและพูดคุยกับคุณครูวราวุฒเสมอ ๆ สำหรับคุณครูสักขมียังคงปฏิบัติต่อเด็กที่คุณครูเห็นว่า
เกเร ชอบฝ่าฝืนระเบียบและเด็กที่คุณครูไม่ถูกชะตาในลักษณะเฉยเมย ผู้วิจัยพยายามพูดถึงความ
น่ารักของเด็กที่คุณครูสักขมีไม่ชอบ เพื่อให้คุณครูสักขมีมองเด็กในแง่บวกมากขึ้น ดังนี้

"สักขมี พี่ว่าแดงโหมนี่เกเรก็จริงนะ

แต่เป็นเด็กมีน้ำใจ วันนี้นัดตอนออกกายบริหาร เจ้าเกิดทกล้มแดงโหมงรีบเดินมาพยุงให้ลุกขึ้นเพราะ
กลัวเจ้าเกิดโตนเหยียบ"

"เจ้าบุญนิชนก็จริงนะ แต่เวลาน้อง

สอน เขาจะตั้งใจฟังนะ"

"เจ้าแบงก์นี่เกเรก็จริงนะ แต่ไม่เคย

รังแกเด็กที่อายุน้อยกว่าเลย"

๗๓

ในระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยพยายามพูดถึง

เด็กในแง่ดีทุกวัน เพื่อให้นมน้ำใจคุณครูสักขมี ปรากฏว่าคุณครูเริ่มคล้อยตาม เริ่มแสดงท่าทีที่เป็นมิตร
กับเด็ก เกเรมากขึ้น

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่

1. คำพูดและท่าทีที่คุณครูสังเกตเห็นแสดง
ต่อเด็กที่คุณครูเคยไม่ชอบ เปลี่ยนไป เวลาเด็กกลุ่มนี้มาเข้าใกล้ คุณครูจะยิ้มแย้มแจ่มใสพูดคุย
และเล่นด้วย และถ้าเด็กก่อปัญหาคุณครูสังเกตเห็นไม่แสดงอารมณ์ให้เด็กเห็นแต่จะคอย ๗ ชี้แจงและ
อบรม เด็กไม่ทำให้ทำผิดอีก

2. คำพูดและท่าทีของเด็กที่มีต่อครู
เปลี่ยนแปลงไป เด็กที่เคยพูดว่า "ไม่รักครู" หรือ "ครูไม่รักผม" เปลี่ยนเป็น "เดี๋ยวนี้ครูหม
ใจดีจังเลย" และเด็กยอมเข้าไปพูดคุยและซักถามครูในเรื่องต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ

3.1.1.3 ระยะเวลาหลังการทดลอง

ภายหลังการทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน
ผ่านไป 3 เดือน ผู้วิจัยกลับไปเยี่ยมครูประมาณ 4-5 ครั้ง โดยไม่บอกให้ครูทราบล่วงหน้า
ปรากฏว่ามีคุณครูสังเกตเห็นท่าทีที่สอนเด็กเพียงคนเดียว และเด็กมีประมาณ 7-10 คนส่วนเด็กที่
เคยเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นแยกย้ายกันไปตามแหล่งก่อสร้างอื่น ๆ
จนหมด ผู้วิจัยสังเกตการจัดการเรียนการสอนของคุณครูสังเกตเห็น พบว่า

ก. ด้านการวางแผนการสอน คุณครูสังเกตเห็นยังคง
มีการวางแผนการสอน และทำแผนการสอน โดยแผนการสอนที่จัดทำยังเป็นแผนการสอนหน้าเดียว
แต่ครูเขียนแผนการสอนไม่ละเอียด เท่ากับขณะทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน

ข. ด้านการสอน คุณครูสังเกตเห็นยังคงกระตือรือร้น
ในการสอนเหมือนขณะทดลอง และกระบวนการสอนที่ครูยังคงใช้ในการสอนเด็กได้แก่ ขึ้นเสนอ
ตัวแบบแก่เด็ก ชี้แจงความคาดหวังและให้ทำตามตัวแบบขึ้นส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ซึ่งคุณครู
จะพยายามบูรณาการเอาทักษะการเรียนรู้ที่เด็กต้องใช้ในการชีวิตประจำวันมาสอนเด็ก และพยายาม
จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนในแต่ละวัน นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าคุณครูสังเกตเห็นลดการลงโทษ
เด็กทั้งในและนอกเวลาเรียน

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่ บันทึกการสังเกตขณะครูสอน เรื่อง

การป้องกันโรคหวัด

"ผู้วิจัยถามว่าวันนี้คุณครูจะสอนเรื่องอะไร

คุณครูบอกว่า จะสอนเรื่อง การป้องกันโรคหัด ผู้วิจัยถามเหตุผลว่า ทำไมจึงสอนเรื่องนี้
คุณครูตอบว่าช่วงนี้ฝนตกบ่อย เด็ก ๆ ชอบไป เล่นน้ำฝน และเด็กที่นำมุกาไหลไม่รู้จักรักษาตัว
นำมุกาปล่อยให้ไหล เข้าปาก ผู้วิจัยดูครูจัดการเรียนการสอนพบว่า คุณครูเริ่มจากการแจ้งให้เด็ก
ทราบว่า จะสอนเรื่องโรคหัด และจะให้รางวัลถ้าเด็กตั้งใจเรียน จากนั้นครูสอนเหมือนแผน
การสอนเดิมที่ครูเคยสอนมาแล้ว"

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ส่วนใหญ่คุณครู

สักขมีจัดกิจกรรมประเภท เพลง เกม ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังจะสอนในแต่ละวัน

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

ผู้วิจัยพบว่า คุณครูสักขมีไม่ได้จัดสภาพแวดล้อมเพิ่มเติมจากที่เคยจัดขณะทดลองใช้กระบวนการเรียน
การสอน

จ. ด้านความรู้ คุณครูสักขมียังคงมีความรู้เกี่ยวกับ

การสอนเด็กกลุ่มนี้

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่

1) การจัดการเรียนการสอน ยังคงดำเนินการ

เช่นเดียวกับขณะทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน เพียงแต่ครูจัดกิจกรรมในแต่ละชั้นรวบรัดขึ้น
เช่น การเสนอตัวแบบแก่เด็ก เดิมขณะทดลองเคยเสนอตัวแบบหลาย ๆ ประเภท แต่หลังการทดลอง
ครูเสนอตัวแบบ 1-2 ประเภท เท่านั้น

2) คำพูดที่คุณครูพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

เกี่ยวกับการสอนเด็กกับผู้วิจัย เช่น

"ที่สังเกตไหม เวลาเล่านิทานที่ตัวแบบ

ทำดีแล้วได้ดีเลย เด็กไม่ค่อยสนใจแต่ถ้าเป็นตัวแบบที่ทำไม่ดี แล้วโดนลงโทษ ตอนหลังเลยสำนึก
ตัวดี กลับมาประพฤติดี ตัวแบบประเภทหลังนี้เด็กจะประทับใจมากกว่า"

ผู้วิจัยชวนคุยโดยถามความคิดเห็นเห็นว่า

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น คุณครูนิ่งสักครู แล้วตอบว่า "หนูคิดว่าตัวแบบประเภทนี้คงเหมือนชีวิตของเด็ก
มัง เพราะ เขาถูกพ่อแม่ว่าเขาไม่ได้อยู่เรื่อย ๆ พอไปเจอตัวแบบที่มีสภาพคล้ายกับชีวิตของเขา
เลยรู้สึกประทับใจ"

จ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน ต่ออาชีพ และต่อเด็ก

ในด้านเจตคติที่มีต่อการสอนคุณครูสภกษมียังคงมี

เจตคติที่ดีต่อการทำหน้าที่สอนเด็ก ผู้วิจัยสังเกตว่า ครูครูสภกษมียังคงกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนแม้ว่าจะมีเด็กมาเรียนเพียง 7-10 คนเท่านั้น

ในด้านเจตคติต่ออาชีพ คุณครูสภกษมีเห็นคุณค่าของ

อาชีพครูในแหล่งก่อสร้าง

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่

1) การปฏิบัติหน้าที่ครูอย่างเข้มแข็งสม่ำเสมอ

แม้จะมีเด็กมาเรียนเพียง 7-10 คน

2) คำพูดที่คุณครูสภกษมีบอกกับผู้วิจัยว่า

"หนูคง เป็นครูสอน เด็กลูกกรรมกรก่อสร้างไป เรื่อยจนกว่าวันไหนทนหัวหน้าที่ชอบคุไม่ไหวจะลาออกไป เป็นครูที่อื่น"

ในด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก ครูสภกษมีปฏิบัติ

ต่อ เด็กสุภาพนุ่มนวลและปฏิบัติต่อ เด็กทุกคน เสมอภาคกัน

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่บันทึกที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า

ผู้วิจัยสังเกตท่าทีของครูที่มีต่อ เด็กชายแก้ว

ซึ่งเป็น เด็กชุกชนชอบก่อปัญหาให้ครู พบว่าคุณครูสภกษมีพยายามใจเย็นไม่ว่า เด็กชายแก้วช่วยอารมณ์ เหมือนกับการปฏิบัติต่อ เด็กที่ชอบก่อปัญหา เมื่อครั้งที่ผู้วิจัยมาสังเกตครูก่อนการทดลอง

สรุปประเด็นสำคัญจากบันทึกการสังเกต เกี่ยวกับศูนย์ เด็กก่อสร้างก่อสร้าง

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ก. ด้านวางแผน การสอน	ครูไม่มีการวางแผน การสอน ไม่มีการทำ บันทึกการสอนและเตรียม การสอนล่วงหน้า	ระยะแรกของการ ทดลอง ครูและผู้วิจัยวาง แผนการสอนร่วมกัน ถ้ามี ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหา และการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนใดที่ครูไม่ เห็นด้วย จะมีการอภิปราย ร่วมกัน เพื่อ เลือกแนวทางที่ จะเป็นประโยชน์ในการ พัฒนา เด็กมากที่สุดแล้วนำมา ปฏิบัติ	ครูยังคงมีการวางแผน การสอนและ เขียนแผนการ สอนหน้าเดียวแต่ เป็นแผน การสอนที่ไม่ละเอียดเท่า ขณะทดลองใช้กระบวนการ เรียนการสอน

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
<p>ข. ด้านการสอน</p>	<p>ครูให้ เด็กทุกคนนั่ง เอามือกอดอกฟังครูสอน /อธิบาย</p> <p>ครูสอนตามตาราง สอนซึ่งจะสอนวันละ 1 วิชาโดยนำเนื้อหาจาก หนังสือ เรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 มาปรับใช้กับ เด็ก</p>	<p>ครูสอนตามกระบวนการ เรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนา ขึ้นซึ่งในระยะแรกของการ ทดลองครูสักขมมีมีกสัมขั้นตอน ใดขั้นตอนหนึ่งของการสอน เสมอ และเนื่องจากครู พยายามสอนให้ได้ตามขั้น ตอนต่าง ๆ ของกระบวนการ เรียนการสอน ครูจึงไม่ บังคับเด็กให้เอามือกอดอก ฟังครูอีก นอกจากนี้ครูยัง ริเริ่มจัดกิจกรรมที่ เหมาะสม กับวัยของเด็กชั้นหลาย กิจกรรม</p> <p>ครูเลือกสอน เนื้อหา สาระร่วมกับผู้วิจัยโดยใช้ เกณฑ์ที่กำหนดคือ เป็น เรื่อง ใกล้ตัว เด็กและ เด็กสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ในการ ดำเนินชีวิตประจำวันได้</p>	<p>ครูยังคงกระตือรือร้นใน การสอน เด็กและครูยังคงสอน ตามกระบวนการเรียนการ สอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพียงแต่ ลดจำนวนกิจกรรมการ เรียน การสอนในแต่ละขั้นตอนให้ น้อยลง</p> <p>ครูเลือกสอน เนื้อหาสาระ ที่เหมาะสมกับสภาพ เด็กได้ด้วย ตนเองและสามารถ เลือกได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม</p>

ช่วงเวลา ราย การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ค. ด้านการจัด กิจกรรมอื่นๆ	<p>ครูสอนเด็กอย่าง เข้มงวดกวาดขัน ถ้าเด็ก ไม่ทำตามคำสั่งครูจะถูก ทำโทษ</p> <p>ครูจัดกิจกรรมกาย บริหารประกอบเพลงใช้ เวลาเกือบ 2 ชั่วโมง และทองคำคล้องจอง เกือบ 1 ชั่วโมง</p>	<p>ครูสอนตามกระบวน การสอนซึ่งเน้นการให้ความ คาดหวังที่ดี การให้กำลังใจ เด็กโดยผู้วิจัยสังเกตการณ์ อยู่ ครูพยายามทำให้ได้ตาม ขั้นตอนครูจึงทำโทษเด็กน้อย ลง</p> <p>ครูลดเวลาจัดกิจกรรม ออกกายบริหารเหลือเพียง วันละ 45 นาที และลด เวลาทองคำคล้องจองเหลือ 15 นาที และนำเวลาที่ เหลือมาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างแรงจูงใจ และเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ แก่เด็ก</p>	<p>ครูสอนตามกระบวนกร เรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และลดการลงโทษเด็กลง</p> <p>ส่วนใหญ่ครูเลือกจัด กิจกรรมประเภทเพลง เกม ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลัง จะสอนในวันนั้น ๆ</p>

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ง. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้	ครูไม่ได้จัดสภาพ แวดล้อม เพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ของเด็ก	ครูไม่มีความรู้และไม่มี แนวทางในการจัดสภาพ แวดล้อม เพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ของเด็ก ผู้วิจัยจึงให้ คำแนะนำแก่ครู ครูจึงช่วย กันจัดสภาพแวดล้อมขึ้นหลาย ลักษณะ เพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ใน เนื้อหาที่ครูสอน ในแต่ละวัน	ครูไม่ได้จัดสภาพแวดล้อม เพิ่มเติมจากที่เคยจัด ขณะทดลองใช้กระบวนการ เรียนการสอน

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
จ. ด้านความรู้	<p>ครูไม่มีความรู้ในการสอน เด็กกลุ่มนี้โดยเฉพาะจึงมักสอนเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว เด็กโดยใช้วิธีอธิบายและบรรยายเรื่องต่าง ๆ และให้เด็กที่มีวัยแตกต่างกันเรียนเนื้อหาและทำกิจกรรมอย่างเดียวกันเสมอ นอกจากนี้ครูยังสอนคณิตศาสตร์ผิด หลักการสอนคณิตศาสตร์ และครูมักเขียนคำต่าง ๆ ผิด เสมอ</p>	<p>ครูทั้งสองท่านวางแผนการสอนร่วมกับผู้วิจัย ทำให้มีความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหา การทำแผนการสอน การทำแบบทดสอบ การทำสื่อที่เหมาะสมสำหรับเด็กกลุ่มนี้มากกว่า ก่อนการทดลอง</p>	<p>ครูยังคงมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เด็กกลุ่มนี้</p>
<p>ฉ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน ต่ออาชีพและต่อตัวเด็ก</p>	<p>ครูไม่ให้ความสำคัญและไม่คิดว่าการจัดการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กได้</p> <p>ครูไม่ได้รักและเห็นคุณค่าของการเป็นครูสอนเด็กในแหล่งก่อสร้างแต่มาทำอาชีพนี้เพราะยังหาอาชีพอื่นทำไม่ได้</p>	<p>ครูเริ่มตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็ก</p> <p>ครูเริ่มมีความรู้สึกที่ดีต่อการเป็นครูในศูนย์เด็กก่อสร้าง</p>	<p>ครูยังคงมีเจตคติที่ดีต่อการทำหน้าที่หรือการจัดการเรียนการสอนให้เด็ก</p> <p>ครูเห็นคุณค่าของการเป็นครูในแหล่งก่อสร้าง</p>

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
	<p>ครูรู้สึกว่าเป็นเด็ก กิจกรรมก่อสร้างสวน ใหญ่ คือ มีปัญหาและชอบ ก่อกวนทำให้ครู ครูจึงเปิด เด็กกลุ่มนี้ แต่ครูรักเด็ก เรียบร้อย หน้าตาดี ครู จึงปฏิบัติต่อเด็กแต่ละคน ไม่เสมอภาคกัน</p>	<p>การสอนตามกระบวนการ การเรียนรู้การสอนที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้น ทำให้ครูสังขมิ จำเป็นต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่และมีปฏิสัมพันธ์ที่ ดีกับ เด็กทุกคนและเมื่อผู้วิจัย พยายามพูดจริงจังครูสังขมิให้ มองเด็ก เกเร ที่ชอบก่อกวน หาในแง่มุมใหม่ เช่น เด็ก ชายแดงโมแม่จะเป็น เด็ก เกเรแต่มีน้ำใจ.. ทำให้ครู สังขมิ เริ่มมอง เด็กในแง่มุม ใหม่ และมีท่าทีที่เป็นมิตรกับ เด็กมากขึ้น</p> <p>ส่วนครูวารุณี เป็นผู้ ปฏิบัติต่อ เด็กทุกคน เสมอภาค กันแต่ เมื่อ เห็นครูสังขมิ เอ็นดู รักใคร่ เด็กคนใด เป็นพิเศษ จะมีความรู้สึกน้อยตาม แต่ เมื่อสอนตามกระบวนการ การเรียนรู้ ครูวารุณี</p>	<p>ครูปฏิบัติต่อ เด็กสุขภาพ นุ่มนวลและปฏิบัติต่อ เด็กทุกคน เสมอภาคกัน</p>

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
		สามารถปรับท่าทีของตน เองให้กลับมาให้ความ สนใจ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี กับ เด็กทุกคนโดย เสมอ ภาคกัน	

3.1.2 ศูนย์เด็กก่อสร้างนครศรี

3.1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

จากบันทึกการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า

ก. ด้านการวางแผนการสอน ในระยะก่อนการ

ทดลอง คุณครูครุฑาริทำหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนให้เด็ก ส่วนคุณครูทาทากาเป็นผู้ช่วยดูแลเด็ก เสี่ยงให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่คุณครูครุฑาริสั่ง จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่าคุณครูครุฑาริไม่มีมีการวางแผนการสอนล่วงหน้า ไม่มีการทำบันทึกการสอน

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตการทำงานของคุณครูครุฑาริ ดังนี้

"ผู้วิจัยไปศูนย์เด็กก่อสร้างนครศรีแต่เช้า

เวลา 07.00 น. เห็นคุณครูครุฑาริกำลังสั่งให้เด็กช่วยกันทำความสะอาดศูนย์เด็ก จากนั้นคุณครูนั่งรับประทานข้าวและชวนผู้วิจัยรับประทานข้าวด้วย ผู้วิจัยลองสอบถามว่าวันนี้จะสอนเรื่องอะไร คุณครูครุฑาริตอบว่า "หนูจะให้เด็กอ่านพยัญชนะ สระ และนับเลข เด็กคนไหนพอจะเรียนได้จะให้เขียนตามกระดาน" เมื่อผู้วิจัยถามว่า คุณครูได้ทำบันทึกการสอนหรือไม่ คุณครูบอกว่า "ไม่ต้องทำหรอกพี่ก็สอนคล้าย ๆ กันทุกวัน พอสิ้นเดือนก็คอยเขียนรายงานประจำเดือนว่า เด็กมากี่คนแล้วสอนอะไรเด็กบ้าง"

ข. ด้านการสอน คุณครูครุฑาริทำหน้าที่สอนเด็ก

ทุกคน โดยวิธีพูดอธิบายเนื้อหาที่ปรากฏบนกระดานดำ ซึ่งมักเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านคำที่ประสมกับสระต่าง ๆ ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีความหมาย และการนับจำนวนสิ่งของที่ครูวาดเป็นภาพไว้บนกระดานดำ หรือให้เด็กได้ออกมานำอ่านและชี้ภาพประกอบการศึกษา เรื่อง สระไทย พยัญชนะไทย และเลขจำนวน 1 - 100 ที่ครูคิดไว้บนกระดานดำ ถ้าเด็กคนใดไม่สนใจอ่านและดูความจะถูกครูลงโทษ

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกต การจัดการเรียน

การสอนของคุณครูครุฑาริ ดังนี้ "ผู้วิจัยไปถึงศูนย์เด็กก่อสร้างนครศรี ขณะที่คุณครูครุฑาริ เริ่มดำเนินการสอนโดยครูนำเด็กมารวมกันแล้วให้เด็กท่องพยัญชนะ สระ และเลข 1 - 100 ตลอดจนคำสั่งของต่าง ๆ หากเด็กคนใดไม่สนใจท่องอาจจะถูกครูดู ครูหยิก หรือครูตี แล้วแต่กรณี จากนั้นจึงให้เด็กเส็กอายุประมาณ 3 - 4 ปีเศษ แยกไปนั่งอีกมุมหนึ่งของห้องเพื่อคัดพยัญชนะ สระ และตัวเลข หรือระบายสีรูปอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับเด็กโตคุณครูมักจะเชิญให้อ่านคำที่ประสม

กับสระ เช่น ผู้วิจัยเห็นคุณครูคารณิเคียวเชิญให้เด็กอ่านคำที่ประสมกับสระอวะ ซึ่งมักเป็นคำที่ไม่มี
ความหมายและไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ สระ อวะ สระ อวะ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นคุณครู
คารณิให้เด็กคัดคำที่ประสมกับสระอวะมาส่งเป็นการบ้านอีกด้วย ส่วนเรื่องการฝึกนับจำนวนและ
การคิดเลข คุณครูคารณิไม่ค่อยได้สอนเด็ก

ผู้วิจัยสังเกตท่าทีของเด็กที่เรียน พบว่า เด็ก
จะพยายามนั่งตัวตรง ตั้งใจอ่านเขียนตามที่คุณครูสั่ง เพราะถ้าไม่ทำเช่นนั้นจะโดนคุณครูดุ/ตีที่แขน/
เคาะศีรษะ โดยผู้วิจัยมักได้ยินเสียงคุณครูคารณิบ่นว่าเด็กดังนี้

"ไอ้ตัวนั้น ทำไมไม่อ่าน เตี้ยวโดน"

"ตีตักอ่านแล้ว ทำไมเจียบไม่อ่าน เตี้ยวไม่ให้

ตีมันมนะ คอยดู"

"อานนท์ เตี้ยวเหอะเตี้ยวโดนไม้"

"โหม จะกินข้าวโหมวันนี้ ถ้ากินต้องอ่าน"

ฯลฯ

ผู้วิจัยเห็นคุณครูเคียวเชิญเด็กเรื่องการอ่าน
จึงลองเรียกเด็กมาอ่านคำที่คุณครูสอนไปแล้ว ปรากฏว่าเด็กอ่านไม่ได้เลย

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ คุณครูคารณิจะจัด
กิจกรรมกายบริหารประกอบเพลงในคอนเซ็ปต์ ประมาณ 20 นาที จากนั้นจะให้เด็กทำกิจกรรม
ท่องคำคล้องจองอีก 1 ชั่วโมง ส่วนกิจกรรมประกอบการสอน ประเภท เกม เพลง นิทาน
คุณครูคารณิไม่ได้จัดให้เด็กเลย เนื่องจากคุณครูทั้งสองท่านไม่ถนัด และไม่เห็นความจำเป็นที่จะ
จัดให้เด็ก

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการ
เรียนรู้ของเด็ก คุณครูทั้งสองท่านไม่ได้จัดสภาพภายในศูนย์เด็กก่อสร้างเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
ของเด็ก

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตสภาพศูนย์เด็กก่อสร้าง
ในขณะที่ครูจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่

"ผู้วิจัยสังเกตว่า ตามฝาผนังของศูนย์เด็ก
แห่งนี้ว่างเปล่า ไม่มีการจัดป้ายนิเทศ ไม่มีการจัดป้ายแสดงผลงานเด็ก และไม่มียุทธศาสตร์ทำให้
เด็กเลย แม้ในการจัดทำให้เด็กนั่งโต๊ะเก้าอี้ก็ไม่เหมาะสม เนื่องจากโต๊ะเก้าอี้เรียนที่นี้จะทำเป็น
ชุดติดกันในกลุ่มโต๊ะ 1 ตัว มีม้านั่งยาวติดอยู่ 2 ด้าน เวลาเด็กนั่งจะนั่งหันหน้าเข้าหากัน
ดังนั้นเวลาคุณครูสอน คุณครูไม่ได้บอกให้เด็กหันหน้ามากระดาน จึงมีเด็กเกือบครึ่งหนึ่งหันหลังให้
กระดาน เด็กกลุ่มนี้มักถูกคุณครูลงโทษ ฐานไม่ยอมมองกระดาน

จ. ด้านความรู้ คุณครูทั้งสองท่านไม่มีความรู้ใน
การสอนเด็กกลุ่มนี้โดยเฉพาะ

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกต ซึ่งบันทึกไว้ว่า

"...กิจกรรมการเรียนการสอนที่คุณครูจัดจะ
คล้ายคลึงกับวันก่อน ๆ คือ ให้เด็กท่อง ให้เด็กอ่านตามคุณครูบนกระดานคำหรืออ่านตามเด็กที่อายุ
มากกว่าเพื่อนในชั้น แล้วคุณครูคอยดูถ้าเด็กคนใดไม่อ่านตามคุณครูจะส่งเสียงดู ส่งเสียงขู่ หลังจาก
ให้เด็กอ่านแล้วคุณครูจะให้เด็กเขียนตาม สำหรับเด็กอายุ 3 - 4 ปี คุณครูก็จะเคียวเขียนให้เด็ก
เขียนให้ได้ ทั้ง ๆ ที่กล่ามนิ้วมือของเด็กกลุ่มนี้ยังไม่พร้อมที่จะเขียนตัวหนังสือเป็นคำได้ เมื่อผู้วิจัย
ทักท้วง คุณครูดาร์ณี พูดว่า "ไม่ได้หรอกที่ หัวหน้าเขาส่งมา เขาเน้นให้เด็กอ่านออกเขียนได้
เร็ว ๆ ข้อ ก็ต้องทำตาม" ส่วนคุณครูทาริกาพูดกับผู้วิจัยตรง ๆ ว่า "เล ไม่มีความรู้เรื่องจะสอน
เด็กพวกนี้ยังไงเลย เพราะเลก็เรียนมาน้อย พอมาเห็นเด็กงูวายมาก ๆ เลก็ปวดหัวแล้ว
ข้อ เขาส่งให้เลดูเด็ก เลก็ดูเฉย ๆ ไม่ได้สอนอะไร อีกอย่างเด็กพวกนี้พูดสอนอะไร ก็ต้องพูดสอน
ทุกวัน พูดครั้งเดียวไม่เคยจำ"

ฉ. ด้านเจตคติของครูที่มีต่อการสอน ต่ออาชีพ
และต่อตัวเด็ก

ในด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูดาร์ณีเห็นว่า
เด็กกลุ่มนี้เรียนเพียงช่วงเวลาสั้น ๆ แล้วอพยพตามพ่อแม่ไปอื่น ครูจึงไม่จำเป็นต้องเตรียมการสอน
และสอนเนื้อหาอะไรแก่เด็กมากมาย สอนเพียงให้เด็กอ่านออกเขียนได้ก็พอ เพราะไม่ต้องเตรียม
การสอน และยังเป็นการจัดการสอนตรงตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาที่ต้องการให้ครูสอนเด็กให้
อ่านออกเขียนได้เร็ว ๆ ส่วนคุณครูทาริกา เห็นว่าการสอนเด็กกลุ่มนี้เป็นเรื่องยาก คนเรียนมา
น้อยคงสอนไม่ได้ และคุณครูรู้สึกว่าคุณครูเองไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็กดีพอด้วย

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของคุณครูทั้งสองท่านที่พูดกับผู้วิจัยขณะที่ผู้วิจัยเข้าไปช่วยทำงานก่อนการทดลองใช้กระบวนการว่า

"ข้อ พยายามสอนให้เด็กอ่านได้ เลยให้ทอง
ให้ดู สระไทย พยัญชนะไทย ทุกวัน"

"เล เคยคิดนะ ว่าเด็กพวกนี้เป็นยังไง ต้อง
ให้ดู ให้ว่าทุกวัน บางเรื่องนะเลิกส่งไว้แล้วบอกไว้แล้ว พอเรื่องนี้เลิกก็ต้องพูดอีก เลไม่เข้าใจ
เลยว่ะ ไข่เด็กพวกนี้มันเป็นอย่างไง แล้วเลจะไปสอนมันได้ยังไง เลว่าเลคงทำไม่ได้หรอก"

ในด้านเจตคติที่มีต่ออาชีพ คุณครูเคารพไม่ได้รัก
อาชีพครู แต่มีความต้องการจะหางานมั่นคงทำ จึงพยายามสอบบรรจุเข้ารับราชการตามหน่วยงาน
ต่าง ๆ ให้ได้ แต่ขณะนี้ยังไม่สอบได้ จึงทำอาชีพนี้ไปก่อน ส่วนคุณครูทาริกา อาศัยอยู่ในชุมชน
ก่อสร้างและไม่ทำงานทำ จึงมาทำหน้าที่พี่เลี้ยงเด็ก ทั้งที่ไม่มีความรู้และไม่มีความรักในอาชีพนี้เลย

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของ คุณครูทั้งสองท่าน ขณะที่ผู้วิจัย
ไปช่วยทำงานก่อนการทดลองใช้ กระบวนการเรียนการสอน โดยครูมักพูดว่า

"ข้อ อยากสอบบรรจุได้ ค่ะที่แนะนำอ้อหนอยว่า
ทำไง อ้อจะสอบบรรจุได้ พี่อ้อกำลังดูหนังสือสอบ เป็นพัฒนาชุมชน ไม่รู้จะได้ไหมคราวนี้ คราวที่แล้ว
อ้อสอบครั้งหนึ่งแล้วไม่ได้"

"เลรู้ว่าอาชีพนี้ตีมีเกียรติ แต่พอมาดูสภาพครู
ดูซิ เขาจ้างเลรายวันวันละ 120 บาท วันไหนไม่มา ก็ไม่ได้เงิน เลอยากจะบอกบริษัทจ้างเลยว่ะ
งานนะอยากให้ทำดี ๆ แต่เงินนะให้นิดเดียว"

ในด้านเจตคติที่มีต่อตัวเด็ก คุณครูแสดงออกทางคำพูดและกริยาท่าทางให้ผู้อื่นรู้ว่า ไม่สนใจ
ความคิด ความรู้สึก และธรรมชาติของเด็ก

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกต ทำที่และคำพูดของคุณครูขณะ
อยู่กับเด็ก ปรางฎ ศังนี้

"วันนี่ขณะที่คุณครูให้ เด็กโตทุกคนคัดข้อความบนกระดาน เด็กเล็กจึงวิ่งเล่นส่งเสียงดัง คุณครูดราม่าจึงดุเด็กให้เงียบ เพียงครูเดียวเด็กก็ส่งเสียงดังอีก ครูดราม่าจึงหนีไปตีเด็กและบอกผู้วิจัยว่า "เด็กพวกนี้โง่ไม่ได้จะเคยตัว" แล้วก็เกิดสิ่งที่ไม่มีการคาดฝันขึ้นนั่นคือ เด็กชายเอก ซึ่งวิ่งแข่งกับเพื่อนแล้วหกล้ม ปากกระแทกกับกำแพง ปากจึงแตก มีเลือดออกมามาก เพื่อน ๆ ที่เห็นเหตุการณ์รีบวิ่งมาบอกครู ปรากฏว่าคุณครูโกรธเด็กคนดังกล่าวมาก จึงหนีไปตีเด็ก ซึ่งกำลังร้องไห้ เพราะความตกใจที่เห็นเลือด โดยพูดกับเด็กว่า "บอกแล้วให้โหมว่าไม่ให้วิ่งเล่น" จากนั้นก็ปล่อยให้เด็กร้องไห้ โดยไม่มีการปลอบโยนใด ๆ สำหรับคุณครูทาริกาพยายามที่จะให้ความรักความเข้าใจเด็ก แต่คุณครูเป็นคนขี้รำคาญ เวลาเห็นเด็กชุกชน เล่นเสียงดัง คุณครูไม่รู้จะพูดและจัดการอย่างไรกับเด็ก เลยใช้ไม้เรียวตีเด็กเพื่อให้เด็กเลิกชุกชน

3.1.2.2 ระหว่างการทดลอง

จากบันทึกการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า

ก. ด้านวางแผนการสอน ก่อนเริ่มการทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำข้อมูลสภาพปัญหาที่เด็กประสบในแหล่งก่อสร้างนครราชสีมาแจ้งให้คุณครูดราม่าและคุณครูทาริการับทราบ จากนั้นนำปัญหาที่เด็กประสบมาเป็นแนวทางวางแผนการสอนร่วมกัน โดยวางแผนการสอนล่วงหน้าสองสัปดาห์ ซึ่งในช่วงสัปดาห์แรก ผู้วิจัยเป็นผู้เขียนแผนการสอนรายวันที่ ส่วนคุณครูทั้งสองท่านทำหน้าที่เตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ในการสอน และซักซ้อมขั้นตอนการสอนก่อนเริ่มการสอนจริง

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า คุณครูทั้งสองท่านให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการวางแผนการสอนเป็นอย่างดี เรื่องใดที่คุณครูไม่เห็นด้วยจะมีการอภิปรายร่วมกัน

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตขณะวางแผนการสอนร่วมกัน ซึ่งปรากฏ ดังนี้ ผู้วิจัยพูดถึงสภาพของเด็กกลุ่มหนึ่งที่ต้องอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น น่าจะหาแผนการสอนเกี่ยวกับการทำอาหารง่าย ๆ รับประทานเอง ซึ่งอาหารดังกล่าวต้องทำง่ายจริง ๆ มีราคาถูกและเป็นอาหารที่มีประโยชน์ ผู้วิจัยเสนอให้สอนเด็กทำไข่ต้ม ปรากฏว่าคุณครูดราม่าคัดค้านโดยให้เหตุผลว่า กสว.เวลาเด็กไปต้มเอง แล้วจะมีปัญหาเรื่องไฟ ผู้วิจัยเสนอว่าน่าจะเป็นโอกาสดี

ที่จะสอน เรื่องการระมัดระวังการใช้ไฟควบคู่กันไปด้วย คุณครูทั้งสองท่านเห็นด้วย จึงได้ร่วมกันวางแผนการสอน เรื่องนี้อย่างรัดกุม

หลังจากการวางแผนการสอนร่วมกันใน

สัปดาห์แรกผ่านไป ผู้วิจัยขอให้คุณครูทั้งสองท่านช่วยกันทำแผนการสอนรายวันเอง โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ปรากฏว่าคุณครูทั้งสองท่านสามารถทำได้ดี

ข. ด้านการสอน ในระยะแรกที่เริ่มใช้กระบวนการ

การเรียนการสอน คุณครูคาร์ณี เป็นผู้ทำหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอน ส่วนคุณครูทาริกา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยและคอยดูแล เด็กเล็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ปรากฏว่า คุณครูคาร์ณีมีกำลังใจเรียนการสอนชั้นที่ 5 ได้แก่ ชั้นสร้างความภาคภูมิใจเสมอ แต่ภายหลังการทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอนผ่านไป 1 สัปดาห์ ครูทั้งสองท่านเริ่มคุ้นเคยกับกระบวนการเรียนการสอน และเริ่มให้ความสนใจในการสอนตามกระบวนการ การเลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็กมาสอน เพื่อให้เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และมีการพยายามบูรณาการทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับเด็กไว้ในการสอนแต่ละครั้ง นอกจากนี้ครูยังพยายามสอนให้ได้ตามกระบวนการ ทำให้ครูลดการลงโทษเด็กลง ประกอบกับครูเห็นเด็กเปลี่ยนพฤติกรรมจากเด็กเบื่อเรียน เป็นเด็กที่สนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้ครูลงโทษเด็กไม่ลง

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตการสอนของครู และพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งปรากฏดังนี้

"วันนี้ คุณครูคาร์ณีและคุณครูทาริกา ร่วมกันจัดการเรียนการสอนเรื่อง การป้องกันโรคหวัด คุณครูทั้งสองท่านพยายามดำเนินการตามกระบวนการเรียนการสอน แต่ในที่สุดคุณครูก็ล้มเลิกดำเนินการในชั้นที่ 5 คือ ชั้นสร้างความภาคภูมิใจ ผู้วิจัยจึงต้องเข้าไปช่วยดำเนินการให้ คุณครูทั้งสองท่านคอยสังเกตคำพูดของผู้วิจัย จากนั้นในเวลาพักกลางวัน คุณครูทั้งสองท่านเชิญผู้วิจัยรับประทานอาหารกลางวันด้วย ระหว่างรับประทานอาหารกันอยู่ คุณครูทาริกาเป็นผู้เปิดประเด็นคำถาม เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนด้วยการถามผู้วิจัยว่า

"พี่... เลว่า ชั้นเสนอตัวแบบนี้ะ พวกเลก็ทำนะ เป็นตัวอย่างที่ดี แต่ทำไมเด็กมันไม่ทำตามล่ะ"

"เออพี่ เมื่อวันก่อนที่พี่พูดค้างอยู่ พี่บอกว่า สอนเด็กเล็ก ๆ ภายใน 1 วัน ต้องให้ได้ครบทุกพัฒนาการหมายความว่ายังไงเธอ เล่าจะถาม แต่วันนั้นแล้วก็มีสิม"

"วันก่อน พี่เอารูปการจัดมุมกิจกรรมมาให้ดู เลื่อยากลองทำบ้าง แต่ว่าสถานที่ที่นี่ เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เล่าจะจัดยาก อีกอย่างกส่วเด็กเล่น เสรีจ เอากลับบ้าน พอตีไม่ได้เล่นกัน"

วลา

สำหรับคุณครูครุฑ จะ เป็นผู้ร่วมสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยทุกครั้ง ผู้วิจัยถือโอกาสที่คุณครูทั้งสองท่านให้ความสนใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการสอนเด็กกลุ่มนี้แก่ครูอย่างเต็มที่ พร้อม ๆ กับพยายาม พูดถึง ความน่ารัก น่าเอ็นดูของเด็กทุกครั้งที่มีโอกาสเพื่อจุดจูงใจครูให้มองเด็กในแง่บวกมากขึ้น ซึ่งก็ได้ผลเพราะคุณครูเห็นผู้วิจัยพูดกับเด็กดี ๆ เด็กก็ยอมปฏิบัติตาม คุณครูจึงทำโทษ/ดูว่า เด็กลด น้อยลงกว่าก่อนการทดลองมาก รวมทั้งปฏิบัติต่อเด็กนุ่มนวลขึ้น ขณะสนทนา ผู้วิจัยได้ยินคุณครูครุฑ พูดว่า "เวลาสอนพูดดี เวลาเลิกสอนคำ เด็กมันคงงง เอ๊ะ ครูบ้าหรือเปล่า...(หัวเราะ)" ส่วนคุณครูทวารีกาบอกว่า "สอนตามแผนนี้แล้ว เล่าใจเย็นขึ้นเยอะ อาจจะเป็นเพราะดูที่เป็นตัวอย่าง ก็ได้"

สำหรับปฏิกริยาของเด็กขณะทดลองใช้

กระบวนการเรียนการสอน ปรากฏว่า เด็ก ๆ ให้ความสนใจต่อการเรียนมาก กระตือรือร้นที่จะ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่คุณครูจัดให้ สำหรับขั้นตอนการสอนที่เด็กกลุ่มนี้ให้ความสนใจมากที่สุด คือ ขั้นให้ความสนใจคาดหวังและทำตามแบบ เด็ก ๆ จะพยายามทำให้เหมือนกับตัวแบบมากที่สุด และ เมื่อ ได้รับคำชม เด็กจะยิ้มอย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ

ปัญหาที่ผู้วิจัยพบขณะทดลองใช้กระบวนการ

เรียนการสอน คือ คุณครูทั้งสองท่านมีความรู้สึกที่ติดต่อกับผู้วิจัย และรู้สึกเกรงใจที่ผู้วิจัยนำอุปกรณ์ การสอนไปใช้มากมาย จึงต้องการจะตอบแทนด้วยการสอนเด็กอย่างจริงจัง บางครั้งจึงเป็นการ เคี้ยวเข็ญให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ได้ผลโดยเร็ว โดยเฉพาะกิจกรรมในขั้นส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ เด็กก็พยายามเขียนคำที่ครูกำหนดให้เพิ่มความสามารของตน แต่คุณครูทั้งสองท่าน ยังเห็นว่า เด็กน่าจะต้องเขียนได้ประคกว่านั้น จึงขังคุมเด็กเพื่อทำให้ เด็กเขียนให้ประคจนได้

ผู้วิจัยต้องชี้แจงให้คุณครูทราบว่า กระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไม่ เป็นให้คุณครูเดี่ยว เขียว เด็กใน เรื่องต่าง ๆ แต่เป็นการให้กำลังใจเพื่อให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จ เพื่อช่วยให้ คุณครูลดการเดี่ยว เขียว เด็กลง ผู้วิจัย เสนอว่า คุณครูทั้งสองท่านและผู้วิจัยน่าจะร่วมมือกันทำบัตรงาน ให้เด็ก ซึ่งบัตรงานนี้จะมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยและคณิตศาสตร์ที่ครูสามารถ เลือกรให้เด็กทำตามความสามารถของเด็ก เมื่อเด็กทำเสร็จ คุณครูสามารถนำผลงานเด็กมาติด แสดงได้เลย และยังสามารรวบรวมผลงานเด็ก แล้วนำมาเย็บ เป็นเล่ม เป็นบันทึกผลการเรียน ของเด็กได้ นอกจากนี้ยังใช้ เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ ได้อีกด้วย คุณครูเอง จะลด เรื่องการเดี่ยว เขียว เด็กไปได้โดยอัตโนมัติ เพราะบัตรงานมีตัวอย่างให้เด็กทำตามแบบ และ สิ่งที่ทำให้เด็กฝึกทำมีการจัดลำดับจากง่ายไปยากในระดับที่เด็กสามารถทำได้ คุณครูทั้งสองท่าน เห็นด้วยจึงได้ร่วมกันจัดทำบัตรงาน เมื่อนำไปใช้ปรากฏว่า เด็ก ๆ ให้ความสนใจและสามารถ ทำได้ดี

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ผู้วิจัยสังเกตพบว่า ทางศูนย์เด็กก่อสร้างแห่งนี้ ไม่ได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กในด้านต่าง ๆ จึงได้ ปรึกษากับคุณครูทั้งสองท่าน โดยกำหนดร่วมกันว่า น่าจะมีการจัดกิจกรรมเล่านิทาน กิจกรรม ร้องเพลง กิจกรรมเกม กิจกรรมศิลปะ ให้แก่เด็กบ้าง แต่คุณครูทั้งสองท่านบอกว่า ไม่มีความถนัด ในการจัดกิจกรรมดังกล่าว และไม่รู้จะจัดกิจกรรมดังกล่าวในช่วงเวลาใดบ้าง ผู้วิจัยจึงนำตาราง เวลาปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของศูนย์เด็กมาดู และปรึกษากับคุณครูทั้งสองท่านว่า จะจัดกิจกรรม ดังกล่าวได้ ต้องมีการปรับปรุงตารางปฏิบัติกิจกรรมประจำวันเสียใหม่ คุณครูทั้งสองท่านเห็นด้วย จึงได้ร่วมกัน เปลี่ยนแปลงตารางกิจกรรมประจำวันใหม่ ดังนี้

เวลา 08.30 - 09.00 น.	กิจกรรมเข้าแถว
เวลา 09.00 - 09.25 น.	กิจกรรมกายบริหารประกอบการเพลง
เวลา 09.25 - 09.35 น.	กิจกรรมเล่านิทาน ที่มีเนื้อหาสอดคล้อง กับ เรื่องที่จะสอน
เวลา 09.35 - 09.45 น.	ดื่มนม
เวลา 09.45 - 10.00 น.	กิจกรรม เกมที่มี เนื้อหาสอดคล้องกับสิ่ง ที่จะสอน

เวลา 10.00 - 11.35 น.	กิจกรรมการเรียนการสอน
เวลา 11.35 - 12.35 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
เวลา 12.15 - 12.45 น.	กิจกรรมตามมุม
เวลา 12.45 - 13.00 น.	เตรียมเข้านอน
เวลา 13.00 - 14.45 น.	นอน
เวลา 14.45 - 15.00 น.	กิจกรรมทบทวนและกิจกรรมทองคำสองจอง
เวลา 15.00 - 15.30 น.	เตรียมตัวกลับบ้าน
เวลา 15.30 เป็นต้นไป	เด็กกลับบ้าน

การปรับปรุงกิจกรรมประจำวันของ เด็ก เสียวหม

ก็เพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการครบทุกด้าน และคุณครูเองได้ฝึกฝนตนเองในการเล่านิทาน ร้องเพลง และจัดเกมให้เด็ก นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างแรงจูงใจก่อนเรียนเนื้อหาต่าง ๆ ในแต่ละวันด้วย คุณครูทั้งสองท่าน เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมประจำวัน เป็นสิ่งที่คุณครูและเด็กได้ประโยชน์จึงให้ความร่วมมือ และช่วยกันดำเนินการโดยอาศัยสื่อการสอนช่วย เช่น ในระยะแรกคุณครูให้เด็กฟังนิทานจากเทปนิทานก่อน ต่อมาเมื่อคุณครูเริ่มคุ้นเคยกับวิธีการเล่านิทานแล้ว คุณครูจะเป็นผู้เล่าด้วยตนเอง สำหรับกิจกรรมร้องเพลง-ดนตรี คุณครูทั้งสองท่านก็ใช้วิธีเดียวกับการจัดกิจกรรมเล่านิทาน

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริม

การเรียนรู้ของเด็ก คุณครูทั้งสองท่านสนใจจะจัดมุมเสริมประสบการณ์ให้แก่เด็ก แต่คุณครูไม่รู้วิธีการจัด ผู้วิจัยจึงนำรายละเอียดเรื่องดังกล่าวมาให้คุณครูได้ศึกษา จากนั้นร่วมกันวางแผนจัดมุมเสริมประสบการณ์ ดังนี้

1) จัดให้มีมุมเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ

ได้แก่ มุมช่าง มุมประดิษฐ์ มุมเย็บปักถักร้อย มุมหนังสือภาพ มุมฟังนิทาน มุมบทบาทสมมุติ มุมของเล่น ฯลฯ

2) จัดมุมเสริมประสบการณ์ในลักษณะ

เคลื่อนที่ โดยคุณครูนำอุปกรณ์ของแต่ละมุมไว้ในกระบะขนาดใหญ่ เมื่อถึงเวลาทำกิจกรรมตามมุม จึงนำกระบะมาวาง ให้เด็กทำกิจกรรม

3) คอยดูแลให้เด็กได้เล่นกิจกรรมครบทุกมุม

ผลการดำเนินการข้างต้น ปรากฏว่า

เด็ก ๆ ให้ความสนใจมาเล่นกิจกรรมตามมุมกันมากและเด็กมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดีขึ้น

สำหรับการจัดสภาพแวดล้อมด้านอื่น ๆ

คุณครูทั้งสองท่านจัดให้มีมุมผลงาน เด็ก และจัดให้มีการทำความสะอาดศูนย์มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากศูนย์ เด็กแห่งนี้อยู่ใกล้บริเวณที่มีการก่อสร้างมากเกินไป ผุ่นละออกจากวัสดุก่อสร้างปลิวเข้ามาภายในศูนย์ เด็กก่อสร้างตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อสุขภาพของเด็ก ๆ ในศูนย์ จึงมีความจำเป็นต้องเน้นเรื่องการปิดกั้นวัสดุเด็กอยู่เสมอ อย่างน้อยวันละ 3 ครั้ง

จ. ด้านความรู้ ในการทดลองใช้กระบวนการ

การเรียนการสอน คุณครูทั้งสองท่านห้องวางแผนการสอนร่วมกับผู้วิจัย ทำให้มีโอกาสปรึกษาหารือกันในเรื่อง การจัดการเรียนการสอน การทำแผนการสอน การทำบัตรงาน การทำแบบทดสอบ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ทำให้คุณครูทั้งสองท่านมีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กกลุ่มนี้มากขึ้น

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตการวางแผนการสอนร่วมกัน

ซึ่งปรากฏดังนี้

"...ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นของครู

เกี่ยวกับการวางแผนการสอนในสัปดาห์หน้า ครูทั้งสองท่านได้เสนอว่าจะสอนเนื้อหาเรื่องการรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า โดยจะสอนเด็กโตให้หัดซักเสื้อผ้าเอง ส่วนเด็กเล็กให้ดูวิธีการซักผ้าเอาไว้ ถ้าเด็กเล็กต้องการซักผ้า ก็ให้ลองซักเสื้อผ้าของตนเอง ผู้วิจัยลองสอบถามครูว่าเหตุใดจึงเลือกเนื้อหานี้มาสอนเด็ก คุณครูทั้งสองท่านตอบว่า "ช้อกับเลเห็นว่าที่นี่มีผุ่นเยอะ เสื้อผ้าเด็กสกปรกง่าย พ่อแม่เด็กก็ไม่ค่อยมีเวลามาดูแล อีกอย่างพอสอนเด็กเรื่องนี้เด็กจะได้รู้ว่าพ่อแม่ซักผ้าให้เหนื่อยแค่ไหน จะได้ช่วยกันรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า" ผู้วิจัยถามว่า แล้วเนื้อหาต่อไปจะสอนเรื่องอะไร ครูทั้งสองท่านช่วยกันอธิบายว่า "ช้อกับเลเห็นว่า เมื่อเราสอนเรื่องขนมมีประโยชน์ไปเมื่อครั้งก่อน เด็กหลายคนยังไม่ไปซื้อขนมไม่มีประโยชน์กินอยู่ ช้อกับเลเลยจะสอนเด็กทำขนมง่าย ๆ อีก 2 อย่าง คือ การทำวุ้น กับการทำขนมครกแครงกรอบ ผู้วิจัยท้วงว่าไม่ยากและเป็นการเน้นเฉพาะเรื่องขนมหรือ คุณครูทั้งสองท่านตอบว่า "เราคิดว่าไม่นะคะ เพราะถ้าเราสอนทำวุ้น เราจะสอดแทรกความรู้เรื่องสี รูปทรงเรขาคณิต และการใช้สิริธรรมชาติ

ประกอบอาหารและทำขนม อีกอย่างศูนย์เราทำขนมวันอาทิตย์ก็เด็กกินทุกอาทิตย์ ทีนี้เด็ก ๆ จะได้ว่าว่า วันทีพวกเขากินบ่อย ๆ ทำยังไง เขาคงชอบและภูมิใจถ้าทำเองเป็น" ผู้วิจัยจึงถามถึงการทำขนมครองแครงว่า ไม่ยากเกินไปหรือครูทั้งสองตอบว่า "ไม่ยากหรอกคะตอนอยู่ศูนย์เด็กเก่า ข้อเคยทำแล้วใส่บิ๊บเอาไว้ทำเด็กกิน ข้อว่าทำขนมครองแครงดีนะ เพราะเป็นขนมที่มีประโยชน์ และเด็กได้หัดปั้นแป้ง เป็นการพัฒนากล้ามเนื้อมือ ทำเสร็จก็เก็บไว้กินได้นาน..."

จ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน ต่ออาชีพ

และต่อเด็ก

ในด้านเจตคติที่มีต่อการสอน ผู้วิจัย

สังเกตพบว่า ครูทั้งสองท่าน มีเจตคติที่ดีต่อการสอน และเริ่มเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กโดยรอบด้าน ไม่ใช่สอนเฉพาะอ่าน เขียนเหมือนระยะก่อนการทดลอง

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตปฏิกิริยาของครูหลังทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอนไปสองสัปดาห์ ปรากฏดังนี้

ผู้วิจัยได้ยินครูพูดว่า "พี่... เล็งเห็นว่า

เดี๋ยวนี้เด็กสนใจเรียนมากขึ้น กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นนะ วันก่อนหนูเจอแม่แมน เขาบอกแมนนะ เดี่ยวนี้ขยันเรียน ขนาดไม่สบายยังรีบเข้ามาเรียนเลย" หรือ เมื่อผู้ปกครองมารับเด็กที่ศูนย์ ผู้วิจัยลองถามผู้ปกครองถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวเด็ก ผู้ปกครองตอบว่า ลูกของตนดีขึ้น ทำให้คุณครูทั้งสองท่านภาคภูมิใจ โดยเฉพาะครูดารณี เพราะก่อนเริ่มการทดลอง เคยมีปัญหากับผู้ปกครองเด็กในชุมชน เนื่องจากผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่า ครูดารณีสอนไม่ดี ชอบตีเด็ก ผู้ปกครองจึงวางแผนจะเดินขบวนขับไล่ครูดารณี ปรากฏว่า ผู้วิจัยเข้าไปขอให้ทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอนเสียก่อน เรื่องจึงยุติลง

ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็ก ทำให้

ผู้ปกครองเด็กพอใจ ทำให้คุณครูเห็นความสำคัญของการวางแผนการสอน และการดำเนินการสอนตามแผนที่สำเร็จ คุณครูจึงกระตือรือร้นในการปรับปรุงการสอนของตนเสมอ และพร้อมจะให้ผู้วิจัยวิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะ ดังที่คุณครูทั้งสองถามผู้วิจัยเสมอว่า "พี่วันนี้ ข้อ/เล สอนเป็นยังไงบ้าง พี่วิจารณ์ได้นะ ข้อ/เล จะได้ปรับปรุง" และทุกครั้งที่ผู้วิจัยเข้าชุมชนก่อสร้างเพื่อ

สัมภาษณ์ผู้ปกครองเด็ก คุณครูคาร์ณีจะพูดว่า "ที่ช่วยถามชาวบ้านให้ช่วยด้วยนะ ว่า เห็นนี่ข้อสอน เป็นไงบ้าง ข้ออยากรู้ เพราะแต่ก่อนชาวบ้านนิทาข้อว่าสอนไม่ตีสู้ครูข้อยที่ย้ายไปไม่ได้"

ในด้านเจตคติที่มีต่ออาชีพ ผู้วิจัยสังเกต

พบว่า คุณครูคาร์ณีมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพครูมากกว่าก่อนการทดลอง ส่วนคุณครูทาริกาก็มีความ มั่นใจและมีความรู้สึก เริ่มรักอาชีพครูและคิดว่าการสอน เด็กกลุ่มนี้ไม่ใช่ เรื่องยากจนครูทำไม่ได้

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของครูขณะสนทนากับผู้วิจัย ซึ่งปรากฏ ดังนี้

"... ผู้วิจัยลองสอบถามคุณครูคาร์ณีอย่าง

สม่ำเสมอว่าถ้าสอบบรรจุเป็นครูไม่ได้จะทำอย่างไร คุณครูตอบว่า "ถ้าคราวนี้สอบไม่ได้ไม่สอบ แล้วที่ ข้อจะตั้งใจสอนเด็กไปเรื่อย ๆ พอไม่มีงานทำ ก็จะกลับบ้านนอก ไปอยู่เป็นเพื่อนพ่อแม่" ส่วนคุณครูทาริกา มีความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจในการเป็นครูมากขึ้น เพราะก่อนการทดลอง คุณครูทาริกาย้ำกับผู้วิจัยเสมอว่า "เลิกแล้ว เลิกสอนไม่ได้หรอก เลเรียนมาน้อย เลไม่รู้จัก พูดยังงัยกับเด็ก เวลาเด็กชนมาก ๆ เลไม่รู้จักจัดการยังงัย" แต่เมื่อได้ทดลองใช้กระบวนการ เรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น คุณครูทาริกาพูดกับผู้วิจัยว่า "สอนตามที่ที่แนะนำ เลว่าไม่ยาก เล ไม่ค่อยมีความรู้ เลยังทำได้เลย"

ในด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก ผู้วิจัยสังเกต

พบว่า คุณครูคาร์ณีมีความรู้สึกที่ดีต่อเด็กและปฏิบัติต่อเด็กดีขึ้น คุณครูดู ดี หยก เด็กน้อยลงกว่าก่อน การทดลองมาก เริ่มรู้จักวิธีพูดและปฏิบัติเพื่อทำให้เด็กมีกำลังใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จนสำเร็จ เริ่มพูดถึงเด็กแต่ละคนในแง่บวกใหม่ที่ดีขึ้น เริ่มคิดถึงความสามารถและความรู้สึกของเด็ก เช่น การวางแผนการสอน คุณครูคาร์ณีจะพิจารณาว่าเด็กจะสามารถทำกิจกรรมที่ครูกำหนดได้หรือไม่ เด็กจะชอบกิจกรรมนั้นหรือไม่ จัดกิจกรรมนั้นแล้วจะเป็นประโยชน์แก่เด็กหรือไม่

สำหรับคุณครูทาริกา มีความรู้สึกและ

ความเข้าใจในตัวเด็กมากขึ้น รู้วิธีพูดและปฏิบัติต่อเด็กดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และคุณครูมีความ พยายามที่จะเข้าไปใกล้ชิดเด็ก และพูดคุยแนะนำเด็กในเรื่องต่าง ๆ

3.1.2.3 หลังการทดลอง

หลังการทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอนผ่านไป

3 เดือน ผู้วิจัยไปติดตามผลการใช้กระบวนการเรียนการสอน พบว่า

- ก. ด้านวางแผนการสอน จากการสอบถามของ ผู้วิจัยพบว่า ครูทั้งสองท่านยังมีการวางแผนการสอน และเขียนแผนการสอน แต่เขียนไม่ละเอียดเท่าแผนการสอนที่ทำในขณะทดลอง
- ข. ด้านการสอน คุณครูทั้งสองท่านยังคงดำเนินการสอนตามกระบวนการเรียนการสอน แต่ลดจำนวนกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนลง สิ่งที่คุณวิจัยสังเกตเห็นคือ คุณครูลดการลงโทษเด็กลง
- ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ คุณครูทั้งสองลดการจัดกิจกรรมเพลง เกม และกิจกรรมเล่านิทาน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจก่อนเรียนแก่เด็ก
- ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก คุณครูยังคงจัดให้มีมุมเสริมประสบการณ์เคลื่อนที่และคุณครูได้ เพิ่มมุมของเล่นขึ้นภายในศูนย์เด็กก่อสร้าง นอกจากนี้คุณครูยังตกแต่งบริเวณผนังห้องทั้ง 4 ด้าน ให้สวยงามด้วยการติดกระดาษและดอกไม้หลากสี
- จ. ด้านความรู้ ผู้วิจัยสังเกตการวางแผนการสอนของครู ทำให้พบว่าครูมีความรู้ในการสอนเด็กมากขึ้น เวลาครูวางแผนการสอน ครูจะพยายามนึกถึงหลักการที่ผู้วิจัยได้เคยให้ไว้ เช่น คุณครูทั้งสองท่านต้องการจะสอดแทรกเรื่องการนับจำนวนให้แก่เด็กเล็ก คุณครูนึกถึงหลักการที่ผู้วิจัยเคยพูดว่าเด็กเล็ก ๆ ไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม ถ้าต้องการให้เด็ก เข้าใจต้องพยายามสอนให้เป็นรูปธรรม และผู้วิจัยเคยพูดกับคุณครูว่า การสอนเด็กก่อสร้างควรรใช้สื่อการสอนจริงหรือเหมือนจริง คุณครูจึงพยายามจัดให้เด็กนับขนม นับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบศูนย์เด็ก เช่น ไม้ที่เด็กไปเคี้ยวไม้มา 5 ไม้ เด็กคนใดเคี้ยวมาแล้วให้เอามานับให้ครูดูว่าถูกต้องหรือไม่
- ฉ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน ที่มีต่ออาชีพและที่มี

ต่อ เด็ก

ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูทั้งสองท่าน
ยังคงกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็ก

ด้านเจตคติที่มีต่ออาชีพ คุณครูทั้งสองท่าน
แสดงท่าทีว่า แม้ไม่ได้ไปทำงานที่แห่งอื่น แต่การทำอาชีพครูในแหล่งก่อสร้าง ก็ทำให้เขาพอใจ
ในสภาพที่เป็นอยู่

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของครู ซึ่งปรากฏดังนี้

ผู้วิจัย "ช่วงนี้ช้อไปสอบบรรจุที่ไหนหรือเปล่าจ๊ะ"
คุณครูดารณี "ช้อไม่ไปไหนแล้วที่ช้อจะทำงาน
นี้ไปเรื่อย ๆ เพื่อเมื่อไหร่ ค่อยว่ากันใหม่"

ผู้วิจัย "แล้ว เลอะ"
คุณครูทาริกา "เลอะเป็นครูแบบนี้ของบริษัท
เขาไปเรื่อย ๆ ถ้าเลทำงานดี บริษัทเขาคงจ้างเลไปเรื่อย ๆ อีกหน่อยก็จะได้เป็นครูจริง ๆ
ประจำศูนย์เด็กฯ ของบริษัท แล้วที"

ด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก คุณครูทั้งสองท่านไม่
แสดงความเบื่อหน่าย และรำคาญเด็กให้เห็น ผู้วิจัยสังเกตจากคำพูด ท่าทีที่ครูแสดงต่อเด็ก
คุณครูดารณี เลิก เรียกเด็ก "ไอ้ตัวนั้น" "ไอ้ตัวนี้" อีก และครูไม่พูดคุตะคอกเด็กและลงโทษเด็ก
รุนแรงเหมือนระยะก่อนการทดลอง ส่วนคุณครูทาริกาไม่แสดงความเบื่อหน่าย เวลาเด็กถือและชน
อีก เวลาเด็กทำผิด คุณครูทาริกา จะ เรียกเด็กมาอธิบายสิ่งที่เด็กทำผิดและขอให้เด็กทำ

สรุปประเด็นสำคัญ จากบันทึกการสังเกตเกี่ยวกับศูนย์เด็กก่อสร้างนครศรี

ช่วงเวลา รายการ ที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ก. ด้านการ วางแผน การสอน	ครูดาวดีไม่มีการวางแผนการสอนล่วงหน้า ไม่มีการทำบันทึกการสอน	ครูทั้งสองท่านวางแผนการสอนร่วมกับผู้วิจัย ในช่วงสองสัปดาห์แรก จากนั้นครูวางแผนการสอนและเขียนแผนการสอนเอง	ครูทั้งสองท่านยังมีการวางแผนการสอนและเขียนแผนการสอน แต่เขียนไม่ละเอียดเท่าแผนการสอนที่ทำขณะทดลอง
ข. ด้านการสอน	ครูดาวดีเน้นการสอนเพื่อให้เด็กอ่านออก เขียนได้โดยไม่มีการเลือกสรรคำมาให้เด็กเรียน ทำให้เด็กต้องเรียนคำที่ไม่มีความหมาย และไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ครูดาวดีใช้วิธีอธิบายเนื้อหาสาระที่ต้องการให้เด็กเรียนรู้บนกระดานดำ หากเด็กคนใดไม่สนใจเรียนจะถูกครูทำโทษด้วยการดุตีเสมอ	ครูดาวดีสอนเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก และเด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน โดยการบูรณาการทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับเด็กไว้ในการสอนแต่ละครั้ง ครูดาวดีพยายามสอนให้ได้ตามกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทำให้ครูดาวดีลดการลงโทษเด็ก	ครูทั้งสองท่านยังคงดำเนินการสอนตามกระบวนการเรียนการสอน แต่ลดจำนวนกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนลง

ช่วงเวลา รายการ ที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ค. ด้านการจัด กิจกรรมอื่น ๆ	ครูดำเนินจัดกิจกรรมให้ เด็กออกกายบริหาร ประกอบเพลงในคอนเซ็ปต์ ประมาณ 20 นาที และ ให้เด็กทอคำคล้องจอง อีก 1 ชั่วโมง	ครูทั้งสองท่านร่วมมือ กับผู้วิจัยในการปรับปรุง ตารางปฏิบัติกิจกรรม ประจำวันของเด็กเสีย ใจใหม่ เพื่อให้เด็กได้ทำ กิจกรรมต่าง ๆ ที่มี ความหลากหลายใน เวลาที่เป็นสัดส่วนกัน และทุกกิจกรรมที่จัดช่วย ให้เด็กมีพัฒนาการด้าน ต่าง ๆ ดีขึ้น	ครูทั้งสองจัดกิจกรรมเพลง เกม และกิจกรรมเล่านิทาน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ ก่อนเรียนแก่เด็ก
ง. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของ เด็ก	ครูทั้งสองท่านไม่ได้มี การจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็ก	ครูทั้งสองท่านร่วมมือ กับผู้วิจัยจัดมุม เสริม ประสบการณ์ให้แก่เด็ก ได้แก่ มุมช่าง มุม ประดิษฐ์ มุมเย็บปัก ถักร้อย มุมหนังสือภาพ มุมฟังนิทาน มุมบทบาท สมมุติ มุมของเล่น มุม ผลงานเด็ก และให้เด็ก และแม่บ้านทำความสะอาด สะอาดศูนย์เด็กก่อสร้าง เสมอ ๆ	ครูทั้งสองท่าน ยังคงจัด ให้มีมุม เสริมประสบการณ์ เคลื่อนที่และครูได้เพิ่มมุมของ เล่นขึ้นอีก 1 มุม นอกจากนี้ยังคงตกแต่งฝาผนัง ห้อง ทั้ง 4 ด้าน โดยนำ กระดาษสีมาปะ แล้วนำ ดอกไม้หลากสีมาปะทับบน กระดาษอีกที เพื่อให้ศูนย์ เด็กก่อสร้างสวยงามยิ่งขึ้น

ช่วงเวลา รายการ ที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
จ. ด้านความรู้	ครูทั้งสองท่านไม่มี ความรู้ในการสอน เด็ก กลุ่มนี้ โดยเฉพาะจึงมัก สอนเน้นเฉพาะการอ่าน การเขียน โดยใช้วิธี อธิบายเนื้อหาบนกระดาน เมื่อเด็กไม่สนใจก็ใช้วิธี ลงโทษเด็กและบังคับ เคี่ยวเข็ญให้เด็กอ่าน เขียนให้ได้	ในขณะที่ทดลองสอน ครูทั้งสองท่านได้วาง แผนการสอนร่วมกับ ผู้วิจัย ทำให้มีความรู้ ในเรื่อง การจัด กิจกรรมการเรียนการ สอน การเลือกเนื้อหา การทำแผนการสอน การทำแบบทดสอบ การ ทำสื่อการสอนที่เหมาะสม สำหรับเด็กกลุ่มนี้	ครูทั้งสองท่านมีความรู้ใน เรื่อง การสอนเด็กกลุ่มนี้ มากขึ้น สังเกตจากเวลาที่ ครูวางแผนการสอนจะคิดถึง หลักการสอนที่ผู้วิจัยได้เคย ให้ไว้
ฉ. ด้านเจตคติที่มี ต่อการสอน ต่อ อาชีพและต่อ เด็ก	ด้านเจตคติที่มีต่อการ สอน ครูตาราณึกคิดว่า เด็ก อยู่เรียนระยะสั้น สอนให้ เด็กอ่านออก เขียนได้ก็ พอ จะได้ไม่ต้องเตรียม การสอนให้ยุ่งยาก ส่วน ครูทาริกา คิดว่า การ สอนเด็กกลุ่มนี้เป็นเรื่อง ยาก ตัวครูทาริกา คงจะ สอนไม่ได้ คงทำได้เพียง คอยดูแลเด็กเท่านั้น	ด้านเจตคติที่มีต่อ การสอน ครูทั้งสองท่าน เริ่มมีเจตคติที่ดีต่อการ สอนและเริ่มเห็นความ สำคัญของการจัดการ เรียนการสอน เพื่อ พัฒนาเด็กโดยรอบด้าน ไม่ใช่อ่านเฉพาะอ่าน เขียน เหมือนระยะก่อน การทดลอง	ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูทั้งสองท่าน ยังคง กระตือรือร้น ในการจัดการ เรียนการสอนให้แก่เด็ก แม้ว่าจำนวนเด็กที่มาเรียนจะ ลดน้อยลง

ช่วงเวลา รายการ ที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
	<p>ด้านเจตคติที่มีต่ออาชีพ ครูตาราณีไม่ได้รักอาชีพนี้ แต่ทำเพราะยังสอบบรรจุ เข้ารับราชการไม่ได้ ส่วนครูทาริกาไม่มีความรู้ และไม่ได้รักอาชีพนี้ แต่ ทำเพราะต้องการมี รายได้เลี้ยงครอบครัว</p> <p>ด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก ครูตาราณีไม่มีความรักและ ความเข้าใจเด็กในศูนย์ เด็กก่อสร้างที่ครูดูแลอยู่ ส่วนครูทาริการักเด็ก แต่ครูไม่เข้าใจธรรมชาติ บางอย่างของเด็ก เวลา เห็นเด็กชุกชน ไม่เชื่อฟัง จะแสดงความเบื่อหน่าย เด็ก</p>	<p>ด้านเจตคติที่มีต่อ อาชีพ ครูตาราณีมีความ รู้สึกที่ดีต่ออาชีพครู มากกว่าก่อนการทดลอง ส่วนครูทาริกามีความ มั่นใจและ เริ่มรู้สึกรัก อาชีพครูและคิดว่าการ สอน เด็กไม่ใช่ เรื่อง ยากจนจนทำไม่ได้</p> <p>ด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก ครูตาราณีเริ่มมีความรู้สึก ที่ใส่ใจเด็กและมีความ เข้าใจเด็กดีขึ้น โดย สังเกตจากการพูดถึง เด็กในแง่มุมใหม่ที่ดีขึ้น การปฏิบัติต่อเด็กนุ่มนวล มากขึ้น ส่วนครูทาริกา เริ่มรู้จักวิธีพูดและปฏิบัติ ต่อเด็กอย่างนุ่มนวล</p>	<p>ด้านเจตคติที่มีต่ออาชีพ คุณครูทั้งสองท่านแสดงท่าทีว่า พอใจกับการ เป็นครูในศูนย์ เด็กก่อสร้าง</p> <p>ด้านเจตคติที่มีต่อเด็ก ครูตาราณีไม่แสดงความ เบื่อหน่าย และรำคาญเด็ก ไม่พูดะคอกเด็ก และลงโทษ เด็กรุนแรงเหมือนก่อนการ ทดลอง ส่วนคุณครูทาริกา ไม่แสดงความเบื่อหน่าย เวลาเด็กดื้อและชน หากเด็ก ทำผิด ครูทาริกากจะเรียกเด็ก มาอธิบายสิ่งที่เด็กทำผิดและ ขอให้ เลิกทำ</p>

3.1.3 ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวิภา

3.1.3.1 ระยะเวลาการทดลอง

จากบันทึกการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า

ก. ด้านการวางแผนการสอน ศูนย์เด็กก่อสร้างแห่งนี้ไม่มีการจัดการเรียนการสอน คุณครูทั้งสองท่านเพียงแค่คอยดูแลและจัดทานนมและอาหารให้เด็กรับประทานเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีการทำบันทึกการสอนและไม่มีการทำรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติเด็กในศูนย์

ข. ด้านการสอน ศูนย์เด็กก่อสร้างแห่งนี้ไม่มีแม่บ้าน ดังนั้นคุณครูทั้งสองท่านต้องผลัดกันทำนมและอาหารให้แก่เด็กคนละหนึ่งสัปดาห์ ครูที่ไม่ต้องทำหน้าที่ดังกล่าวจะเป็นผู้ดูแลเด็ก โดยอาจแทรกความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งสั้น ๆ ในกิจกรรมสนทนา แต่เนื่องจากครูไม่มีการเตรียมการในการจัดกิจกรรมสนทนาทำให้เด็กไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่ บันทึกการสังเกตการจัดกิจกรรมสนทนา

ซึ่งปรากฏ ดังนี้

.... เข้านี้คุณครูจรรยาภาต้องการให้เด็กรับประทานอาหารเช้ามาจึงนำเสนอสนทนาว่า "เมื่อคืนเด็ก ๆ ลูกกระสือหรือเปล่า" เด็ก ๆ ตอบว่า "ดูคะ/ดูครับ" และมีเด็กคนหนึ่งพูดแทรกกว่า "กระสือกินไล่คะ คุณครู" คุณครูจึงพูดตอบเด็กว่า "ใช่แล้วลูก แล้วลูกไล่กินอะไรมา" เด็ก ๆ ตอบว่า "กินข้าวเหนียว" คุณครูตอบว่า "ดีแล้วลูก ลูกอีसानต้องกินข้าวเหนียว" ... แล้วคุณครูก็ถูกเด็กชักนำไปเรื่องต่าง ๆ จนคุณครูลืมว่า จะสอนเด็กให้รับประทานอาหารเช้ามาทุกคน หลังกิจกรรมสนทนา คุณครูปล่อยให้เด็กเล่นอย่างอิสระตลอดภาคเช้า ภาคบ่าย คุณครูให้เด็กนอนเมื่อเด็กตื่น คุณครูให้เด็กกลับบ้านได้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนจึงมีเพียงกิจกรรมสนทนาเท่านั้น

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ คุณครูทั้งสองท่านจะจัดกิจกรรมกายบริหารประกอบเพลงในช่วงเช้า และกิจกรรมทอผ้าคล้องจองในช่วงพักดื่มนมและก่อนรับประทานอาหารเช้ากลางวัน ซึ่งกิจกรรมทั้งสองประการข้างต้นคุณครูจะให้เด็กทำเป็นบางวัน

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก คุณครูทั้งสองท่านไม่ได้มีการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ บันทึกการสังเกตสภาพภายในศูนย์ เด็กก่อสร้าง ซึ่งปรากฏ ดังนี้

"... ศูนย์ เด็กก่อสร้างแห่งนี้มีลักษณะ เป็นห้องสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดห้อง 25X25 เมตร รอบ ๆ ผนังห้องส่วนที่อยู่สูงกว่าพื้นห้องเล็กน้อย ครอบงำกระดาดสีน้ำเงินมาปะไว้โดยรอบบนกระดาดสีน้ำเงินตกแต่งด้วยดอกไม้หลากสี ส่วนผนังห้องส่วนที่อยู่ใกล้เพดาน ครอบคลุมภาพประกอบการศึกษา เรื่องอาหารหลัก 5 หมู่ สำหรับพื้นห้องเรียนของศูนย์ เด็กก่อสร้างแห่งนี้จะสกปรกมาก เนื่องจากคุณครูปล่อยให้เด็กวิ่งเล่นตลอดทั้งวันและเด็กมักวิ่งเท้าเปล่าออกนอกศูนย์ไปเหยียบดินทรายเข้ามาทำให้ศูนย์ เด็กก่อสร้างยิ่งสกปรก เลอะมากขึ้น นอกจากนี้คุณครูยังไม่ห้ามปรามหรืออบรมเด็ก เมื่อเห็นเด็กนำขนมมารับประทานในศูนย์ เด็กแล้วขนมตกลงพื้น ทำให้หมดมาตอมขนมและกัดเด็ก...

จ. ด้านความรู้ คุณครูทั้งสองท่านไม่มีความรู้ในเรื่องการสอน เด็กกลุ่มนี้ และไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้เด็ก ผู้วิจัยได้ยื่นคุณครูทั้งสองท่านพูดคุยกับผู้วิจัยในเชิงออกตัวที่ไม่สอนเด็กว่า "ไม่ค่อยได้สอนหรือที่ไม่รู้จะสอนอะไร เด็กก็ไป ๆ มา ๆ แม่บ้านก็ไม่มิต้องผลัดกันทำอาหาร ครูคนเดียวสอนไม่ไหว"

ฉ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คออาชีพ และต่อตัวเด็ก

ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูทั้งสองท่านมีความรู้สึกว่าการสอนเด็กเป็นเรื่องยุ่งยาก เป็นสิ่งที่เพิ่มภาระให้แก่ครูในแหล่งก่อสร้าง และคิดว่า การสอนเด็กก่อสร้างเป็นเรื่องที่เสียแรงงานเปล่า เพราะเด็กอยู่ไม่นาน เด็กก็อพยพไปอยู่ที่อื่น

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของครูที่พูดคุยกับผู้วิจัยเสมอ ๆ ว่า

"หนูว่าเด็กเขาอยู่กับเราไม่นาน เราไม่น่าต้องไปทุ่มเทสอนเขามากมาย ดูให้เขากินอิ่มนอนหลับก็พอแล้ว"

"หนูคงสอนไม่ไหวหรอกพี่ แค่ว่ากับข้าว
ให้ เส็กก็ เหนื่อยแล้ว"

ด้าน เจตคติที่มีต่ออาชีพครูในแหล่งก่อสร้าง
คุณครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและศรัทธาในอาชีพครู แต่ทำงานนี้เพราะบริษัทให้เงินเดือนสูง มีค่า
ทำงานล่วงเวลา และมีโบนัสให้ทุกปี นอกจากนี้คุณครูยังเห็นว่า การทำงานที่นี้สบายเป็นอิสระดี
เพราะหัวหน้างานไม่ได้มาตรวจสอบผลการทำงาน ครูจะสอนหรือจะไม่สอนหนังสือ เด็กก็ได้

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของครูที่พูดกับผู้วิจัยเสมอ ๆ ว่า

"หนูไม่ไปสอบบรรจุครูหรอกที่อยู่ทำงานกับ
บริษัทนี้สวัสดิการก็ดี มีโบนัส มีค่าโอพอหนูเก็บเงินได้สักพักค่อยออก"

"หนูว่า ทางานที่นี้ก็มีอิสระไม่หัวหน้าคอย
มาคุมว่า เราจะทำยังไงกับงานของเราก็ได้"

ด้าน เจตคติที่มีต่อ เด็ก คุณครูชอบกลั้นจะพูด
กับ เด็กด้วยวาจาไพเราะอ่อนหวาน และปฏิบัติต่อเด็กด้วยความสุภาพนุ่มนวล แต่เมื่อใดที่เด็กดื้อ
ไม่เชื่อฟังคุณครูจะลงโทษเด็กอย่างรุนแรง หรือ เมื่อผู้ปกครองเด็กมาขอความช่วยเหลือครู
ถ้าไม่มีค่าตอบแทนให้ครู ครูจะไม่ช่วยเหลือ

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่บันทึกการสังเกตที่บันทึกขณะที่ครูเล่าเรื่องต่าง ๆ
เกี่ยวกับงานของครูให้ฟังดังนี้

...คุณครูชอบกลั้นเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า ตอนมา
ทำงานที่ศูนย์ เส็กก่อสร้างแห่งนี้ใหม่ ๆ มีเด็กมาด่า "หนูเลยตบปากเด็กเจ็บ ๆ ตั้งแต่นั้นมาไม่กล้า
กับหนูอีกเลย" หรือ เรื่องที่มีผู้ปกครองเด็กมาขอให้ช่วยเหลือลูกในคอนเย็นเพื่อผู้ปกครองเด็ก
จะได้ไปทำงานล่วงเวลาอย่างหมดหวัง แต่คุณครูชอบกลั้นเล่าถึงเรื่องนี้ว่า "ผู้ปกครองเด็กในศูนย์นี้
ชอบเอาลูกมาฝากหนูเลี้ยงคอนเย็นแล้วบอกว่าจะให้ค่าเลี้ยง พอหนูเลี้ยงให้จริง ๆ ก็ไม่จ่ายเงินหนู
เลยบอกเลิกไม่เลี้ยงให้แล้วไม่ไหว" ส่วนคุณครูจรรยาจะพูดกับ เด็กอย่างอ่อนหวาน เด็กจะเข้ามา
คลุกคลีและฟ้องเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลาคุณครูจรรยาจะอดกลั้นไว้จนกระทั่งเห็นเด็กดื้อ และชน
มาก ๆ คุณครูหมดความอดทนจะแสดงความโกรธโดยตวาดเด็กเสียงดังและตีเด็กเจ็บ ๆ เสมอ
ที่สำคัญครูมักจะให้ เด็กที่ถูกเพื่อนตีไปตีเพื่อนกลับคืน ผู้วิจัยได้ยินคุณครูจรรยาพูดกับ เด็ก เสมอว่า

"เขาตีเจี๊ยบตรงไหน เจี๊ยบก็ไปตีคืน เขาตรงนั้น
ไปไปตีเพื่อนคืน"

"ยุค เขาเหยียบหนู หนูก็ไปเหยียบเขาคืน
เขาเหยียบหนูที่ห้อง หนูก็ไปเหยียบคืนที่ห้องเขา"

3.1.3.3 ระหว่างการทดลอง

ก. ด้านวางแผนการสอน ก่อนเริ่มการทดลองใช้
กระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำข้อมูลสภาพปัญหาที่เด็กประสบในแหล่งก่อสร้างมาแจ้งให้คุณครู
ทั้งสองท่านทราบจากนั้นนำปัญหาที่เด็กประสบมาเป็นแนวทางวางแผนการสอนร่วมกัน โดยการ
วางแผนการสอนล่วงหน้าหนึ่งสัปดาห์ ซึ่งในช่วงสัปดาห์แรกผู้วิจัยเป็นผู้เขียนแผนการสอนรายวัน
และจัดหาอุปกรณ์การสอนให้ ส่วนคุณครูทั้งสองท่านทำหน้าที่สอนตามแผนการสอน เมื่อครบหนึ่ง
สัปดาห์ ผู้วิจัยขอให้ครูคุณทั้งสองท่าน เป็นฝ่ายเขียนแผนการสอนเอง คุณครูทั้งสองท่านปฏิเสธโดย
พูดกับผู้วิจัยว่า "พี่เป็นคนเขียนแผนการสอนมาเถอะแล้วหนูจะสอนให้ " ดังนั้นขณะทดลองผู้วิจัย
เป็นผู้เขียนแผนการสอน และจัดหาสื่อการสอนให้ครู

ข. ด้านการสอน ในช่วงสองสัปดาห์แรกของ
การทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน คุณครูทั้งสองท่านให้ความร่วมมือในการสอนตามแผน
อย่างดียิ่ง แต่เมื่อพ้นสองสัปดาห์แรกไปแล้วคุณครูจะสอน เฉพาะวันที่ผู้วิจัยไปติดตามผลการทดลอง
เท่านั้น

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่ คำพูดของครู คำพูดของเด็กและคำพูดของผู้ปกครองเด็ก
ซึ่งปรากฏดังนี้

...ผู้วิจัยสอบถามครูถึงผลการสอนในช่วง
สองวันที่ผ่านมาว่า ผลเป็นอย่างไร คุณครูชอนกลืนตอบว่า "เด็กมาน้อยหนูไม่ได้สอนเด็กหรอกพี่"...

...เมื่อเด็ก ๆ เห็นผู้วิจัยมาถึงจะเข้ามา
รวมล้อมและพูดว่า "คุณครูสุไมมา คุณครูเขาไม่สอนหนูเลยคะ" เด็กผู้ชายจะพูดกับผู้วิจัยว่า
"ผมอยากเรียนหนังสือครับ " ผู้วิจัยจึงบอกเด็ก ๆ ให้ไปบอกคุณครูทั้งสองท่าน พอเด็ก ๆ
ไปบอกคุณครูทั้งสองท่านทำหน้าที่แสดงท่าเฉยเมยและไม่พูดโต้ตอบกับเด็ก ๆ เหมือนเคย

... เมื่อผู้วิจัยเข้าไปในชุมชนก่อสร้าง
ผู้ปกครองเด็กได้ฟ้องผู้วิจัย เช่นเดียวกับเด็กว่า "ครูที่นี้ไม่คอยสอนเด็ก ปล่อยให้เด็กวิ่งเล่นทั้งวัน"

ผู้วิจัยพยายามที่จะให้ครูจัดการเรียนการสอน

ให้แก่วัยเด็กทุกวัน จึงวางแผนการทำงานร่วมกับครูและให้ข้อเสนอแนะในการทำงานแก่ครูดังนี้

1. เดิมเด็กมีอิสระอย่างเต็มที่ในการทำ
สิ่งใดก็ได้ขณะอยู่ในศูนย์ เช่น วิ่งกลับห้องพัก วิ่งไปซื้อขนมโดยไม่ได้ขออนุญาตครู น้าขนมมากิน
ในศูนย์ตลอดเวลา เมื่อขนมหกเลอะเทอะก็ไม่รับผิดชอบในการเก็บกวาด ฯลฯ สภาพการณ์ที่เด็ก
ไม่อยู่ในระเบียบเช่นนี้ ยากที่ครูจะจัดการเรียนการสอนให้เด็กได้ ผู้วิจัยจึงแนะนำครูให้แจ้งแก่
เด็กว่า เด็กจะกลับห้องพักได้เฉพาะตอนเลิกเรียนเท่านั้น และเด็กจะซื้อขนมกินขนมได้เฉพาะ
ตอนพักเท่านั้น

2. เดิม ครูมักอ้างว่าจำนวนเด็กมาเรียน
มีน้อยจึงไม่จัดการเรียนการสอนให้ ผู้วิจัยจึงแนะนำและสาธิตวิธีสอนตามกระบวนการเรียน
การสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นว่าสามารถใช้กับกรณีที่เด็กมาเรียนจำนวนน้อยได้

3. ผู้วิจัยแนะนำให้ทำมุม เสริมประสบการณ์
ให้แก่วัยเด็ก เพื่อช่วยพัฒนาเด็ก ในเรื่องต่าง ๆ และในกรณีที่ครูต้องสอนคนเดียวและมีเด็กอายุ
2 ปีเศษมาเรียนด้วยครูจะได้ให้เด็ก 2 ปีเศษทำกิจกรรมในมุม เสริมประสบการณ์ไปก่อนที่
จะเข้ามาเรียนตามกระบวนการเรียนการสอน

เมื่อผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะแก่ครูแล้ว

ผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นว่าหากครูต้องการสื่อการสอนและอุปกรณ์ชนิดใดขอให้บอก หากผู้วิจัยเห็นว่า
มีประโยชน์และเหมาะสมกับสภาพเด็กจะจัดหามาให้ คุณครูจึงรายงานว่าต้องการสระว่ายน้ำ
เล็ก ๆ ให้เด็กเพื่อจะได้สอนเรื่องการรักษาความสะอาดของร่างกาย (การอาบน้ำ) ผู้วิจัย
เห็นว่า เป็นสื่อที่ไม่เหมาะสมกับสภาพชีวิตของเด็ก จึงไม่ได้จัดหาให้ ต่อมาคุณครูจึงรายงานว่า
ต้องการโทรทัศน์มาเปิดให้เด็กดู ผู้วิจัยเห็นว่าโทรทัศน์มีแล้วแต่อยู่ในสโมสรคนงาน ซึ่งสโมสร
คนงานที่ตั้งอยู่ติดกับศูนย์เด็กก่อสร้างขึ้นเอง เด็กก็มานั่งดูโทรทัศน์ที่สโมสรคนงานทุกเช้าอยู่แล้ว
ผู้วิจัยจึงแจ้งแก่ครูว่าจะซื้อวิทยุให้ เพราะศูนย์เด็กแห่งนี้ไม่มีวิทยุ ครูจะได้นำไปใช้ประโยชน์
ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายกว่า ส่วนคุณครูขออนุญาตให้ผู้วิจัย ซื้อ
ทรายภาพสัตว์ให้ เพื่อจะนำมาประทับในกระดาษและฝึกให้เด็กนับจำนวน ผู้วิจัยรับจัดหามาให้
ปรากฏว่าครูไม่ได้นำไปใช้ เลยตลอดการทดลอง

ผู้วิจัยติดตามผลการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างใกล้ชิดภายหลังจากการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเห็นครั้งที่ 2 ปรากฏว่าครูสามารถสอนได้ตามกระบวนการแต่สอนไปไต่เพียงสองสัปดาห์ เมื่อผู้วิจัยไปติดตามผลการทดลอง ผู้ปกครองเด็กและเด็กมาฟ้องผู้วิจัยว่า "ครูไม่ยอมสอนอีกแล้ว" ผู้วิจัยลองถามเหตุผลจากคุณครูคุณครูทั้งสองท่านตอบว่า "หนูขี้เกียจสอน เพราะเด็กน้อยคะที่ " ผู้วิจัยจึงต้องรับหน้าที่สอนเด็กแทนครูตลอดการทดลอง เนื่องจากเห็นเด็กสนใจจะเรียน กระตือรือร้นที่จะรวมกิจกรรมการเรียนการสอนและเด็กนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อมูลสนับสนุน ได้แก่ คำพูดของเด็กและผู้ปกครองเด็ก เมื่อผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

.... เมื่อผู้วิจัยไปถึงศูนย์เด็ก

เด็ก ๗ จะมาล้อมผู้วิจัยและถามว่า "วันนี้คุณครูสุเอาอะไรมาให้พวกหนู และวันนี้คุณครูสุจะสอนเรื่องอะไร " เด็กบางคนจะนำเรื่องที่ผู้วิจัยสอนไปแล้วมาพูดกับผู้วิจัย เช่น เด็กหญิงมนจะถามว่าผู้วิจัยว่า "คุณครูสุคะ หนูอยากให้คุณครูสุพาหนูไปอาบน้ำเหมือนวันนั้น หนูร้อน หนูอยากอาบน้ำคะ" หรือเด็กหญิงแต ชอบพูดกับผู้วิจัยว่า "คุณครูสุคะ หนูอยากเล่นเรื่องแมมคกับนางฟ้าอีก หนูชอบคะ" หรือเด็กชายวุฒชอบพูดว่า "วันนี้คุณครูสุเอาแผ่น ๗ (หมายถึงบัตรงาน) มาหรือ เปล่าผมชอบเขียน" หรือเด็กชายแลชอบพูดว่า "ผมอยากให้คุณครูมาทุกวัน ผมจะได้ เรียนหนังสือทุกวัน จะได้ คิดเลขด้วย ผมชอบ"

.... เมื่อผู้วิจัยเข้าไปในชุมชน

ผู้ปกครองเด็กจะพูดกับผู้วิจัยว่า "คุณครูมาทุกวันไม่ได้ เหนื่อยลูกฉันจะได้ เรียนหนังสือทุกวัน "หรือ" เด็ก ๗ เขาชอบครูนะ กลับมาเล่าถึงบ่อย ๆ ว่าสอนสนุก ใจดีชอบเอาของมาแจกเขา"

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นของคุณครูทั้งสองท่านว่าจะร่วมกันจัดกิจกรรมอื่น ๆ (นอกเหนือจากกิจกรรมกายบริหาร และท่องคำคล้องจอง) เพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ หรือไม่ คุณครูทั้งสองท่านเห็นว่าไม่ต้องจัด เนื่องจากคุณครูทั้งสองท่านไม่มีเวลาจะทุ่มเทให้กับการจัดกิจกรรมอื่น ๆ อีก

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่คำพูดของครูซึ่งปรากฏดังนี้

คุณครูจิราภา "หนูว่าตั้งใจสอนตาม
กระบวนการสอนก่อนดีไหมคะพี่"

คุณครูชอนกลั่น "หนูว่าอย่าทำเลยที่
แค่ว่ากับข้าวให้ เด็กหนูก็เหนื่อยแล้ว ไม่อยากทำอะไรอีก"

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริม
การเรียนรู้ของเด็ก ผู้วิจัยเสนอความคิดเห็นว่าน่าจะมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ เด็กก่อสร้าง
เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เช่น จัดให้มีมุมผลงานเด็ก มุมเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่เด็ก
คุณครูทั้งสองท่านมีความ เห็นว่า เป็น เรื่องดี แต่คุณครูทั้งสองท่านคงไม่มีเวลาจัด เพราะมีภาระงานมาก

จ. ด้านความรู้ คุณครูทั้งสองท่านมีความรู้ใน
การสอน เด็กตามกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่พูดถึงกระบวนการเรียนการสอนที่
ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นว่า

"กระบวนการสอนที่คิดขึ้น หนูว่าทำตาม
ง่ายเหมาะกับเด็ก ทำให้เด็กเรียนรู้เร็ว เด็กฉลาดและเด็กตั้งใจเรียนมากขึ้น หนูยังคิดว่า
จะขอถ่ายเอกสารทั้งหมดที่ที่นำไปใช้กับศูนย์อื่นที่จะไปอยู่ใหม่"

ฉ. ด้านเจตคติของครูที่มีต่อการสอน
ต่ออาชีพและต่อตัวเด็ก

ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูทั้ง
สองท่านยังคงรู้สึกงานสอน เป็น เรื่องที่ทำความลำบากให้ครู ทำให้ครูเหนื่อยและ เครียด

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่ คำพูดของคุณครูทั้งสองท่านที่พูดกับผู้วิจัย เสมอว่า

ครูชอนกลั่น "ทำงานที่นี้คืออย่างจะสอน
หรือไม่สอน หัวหน้าที่ไม่มาดู มาว่า ถ้าต้องสอนกันทุกวัน หนูก็เหนื่อยแยะ"

ก็ปวดหัวนะพี่"

ครูจิราภา "สอน เด็กแล้ว เด็กไม่ได้ตั้งใจ

ด้าน เจตคติที่มีต่ออาชีพ คุณครูทั้ง

สองท่านไม่ได้เห็นคุณค่าของอาชีพครู แต่ที่ทนทำงานนี้เพราะรายได้ดี งานน้อยและหัวหน้างาน
ทำให้สละในการดำเนินการเต็มที่โดยไม่มาติดตามงานใกล้ชิด

ด้าน เจตคติที่มีต่อเด็ก ผู้วิจัยสังเกตเห็นพบว่า

คุณครูทั้งสองท่านไม่ได้มีความรักและความห่วงใย เด็กอย่างแท้จริง เนื่องจากระหว่างการทำงาน
กระบวนการเรียนการสอนผู้วิจัย เห็นข้อควรปรับปรุง/ตัด เดือนเด็กหลายประการ เพื่อให้เด็กมี
สภาพที่ดีขึ้น เมื่อไปแจ้งให้คุณครูทราบคุณครูกลับเฉยเมย และปล่อยปละละเลยไม่สนใจดูแลเด็ก

ข้อมูลสนับสนุนได้แก่ กรณีตัวอย่างที่ผู้วิจัย

บันทึก เกี่ยวกับ เด็กและนำไป เสาให้คุณครูฟังซึ่งปรากฏดังนี้

กรณีที่หนึ่ง ผู้วิจัยเห็น เด็กหญิง เจียบ่วง

ออกไปซื้อไอศกรีมนอกศูนย์โดยไม่บอกคุณครู แล้วนำมากินในศูนย์เด็ก เมื่อไอศกรีมตกลงพื้น
เด็กหญิง เจียบ่วงหนีไปเล่น เด็กชายในหม เห็นไอศกรีมตกที่พื้น จึงใช้ลิ้นเลียไอศกรีมที่พื้น ผู้วิจัย
นำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปบอกคุณครู พร้อม เสนอแนะวิธีฝึกให้เด็กมีระเบียบวินัยแต่คุณครูไม่ได้จัด
การกับ เรื่องที่เกิดขึ้นและไม่ได้ตัด เดือนเด็กทั้งคู่

กรณีที่สอง ผู้วิจัยถามคุณครูว่า "เด็กหญิง

ลูกน้ำไม่มาหรือวันนี้" คุณครูตอบว่า "ไม่สบายคะ เลยไม่มา" ผู้วิจัยจึง เข้าชุมชนไปเยี่ยม เด็กหญิง
ลูกน้ำ เมื่อไปถึง ผู้ปกครองเด็กบอกว่าลูกน้ำมาโรงเรียน ผู้วิจัยยืนยันว่าเด็กหญิงลูกน้ำไม่ได้ไป
โรงเรียน ผู้ปกครองของเด็กและผู้วิจัยจึงออกตามพบว่า เด็กหญิงลูกน้ำแอบหนีโรงเรียนไปดู
โทรทัศน์ที่บ้านโพธิ์แมน เมื่อผู้วิจัยนำ เรื่องนี้มาบอกคุณครู คุณครูช้อนกลืนหัวเราะแล้วบอกว่า
"ลูกน้ำ เขาชอบแอบหนีโรงเรียนไปดูทีวีอย่างนี้แหละพี่" และคุณครูไม่ได้ดำเนินการใด ๆ กับ
เรื่องที่เกิดขึ้นเลย

กรณีที่สาม เวลาผู้วิจัยไปที่ศูนย์เด็ก

ก่อสร้างแห่งนี้ เด็ก ๆ จะมาล้อมผู้วิจัยแล้วพูดว่า

อยาก เขียน เลข"

ฟังหน่อยซิคะ"

"คุณครูคะหนูอยาก เรียนหนังสือคะ"

"คุณครูครับ ผมอยาก เรียนหนังสือ"

"คุณครูคะ คุณครูเล่านิทานให้พวกหนู"

เวลา

เมื่อผู้วิจัยขอให้เด็ก ๆ ไปขอร้องครู ทั้งสองท่าน ครูทำเฉย ทั้ง ๆ ที่เด็กเรียกร้องให้สอนหนังสือเสมอ ๆ

3.1.3.3 หลังการทดลอง

ภายหลังการทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน ผ่านไปสาม เดือน ผู้วิจัยกลับไปเยี่ยมศูนย์เด็กแห่งนี้ใหม่ เพื่อติดตามผลการทดลอง ผู้วิจัยพบว่า

ก. ด้านวางแผนการสอน คุณครูทั้งสองท่านไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีการเขียนแผนการสอนและไม่มีการเตรียมการสอนใด ๆ ให้แก่เด็ก

ข. ด้านการสอน คุณครูทั้งสองท่านไม่มีการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็ก

ค. ด้านการจัดกิจกรรมอื่น ๆ คุณครูทั้งสองท่าน จัดกิจกรรมออกกายบริหารและท่องคำคล้องจองให้แก่เด็ก ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ คุณครูไม่ได้จัดให้แก่เด็ก

ง. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก คุณครูทั้งสองท่านไม่ได้จัดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์เด็กก่อสร้างเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่าคามันห้องสภปรก เหมียวและมีมดปรากฏให้เห็นจำนวนมาก

จ. ด้านความรู้ คุณครูยังจำกระบวนการเรียนการสอนชั้นใหญ่ ๆ ได้ 5 ขั้นตอน แต่รายละเอียดต่าง ๆ คุณครูลืมไปหมดแล้ว ส่วนความรู้เรื่องการเลือกเนื้อหาการสอน คุณครูยังจำได้ว่าต้องเลือกเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็กมาสอนเพื่อให้เด็กนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ฉ. ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน ต่ออาชีพ และต่อตัวเด็ก

ด้านเจตคติที่มีต่อการสอน คุณครูทั้งสองท่านยังคงคิดว่าการสอนเป็นเรื่องลำบากยุ่งยากและไม่จำเป็นสำหรับเด็กในศูนย์เด็กก่อสร้าง

ด้านเจตคติที่มีต่ออาชีพ คุณครูทั้งสองท่านไม่รักอาชีพครูมีกจะบ่นว่า "น่าเบื่อ"

ด้านเจตคติที่มีต่อตัวเด็ก คุณครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและห่วงใยเด็กอย่างแท้จริง ไม่เคยแสดงให้ผู้วิจัยเห็นเลยว่า ต้องการพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ให้มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ศึ้น

ภายหลังการทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยลองสอบถามประวัติการทำงานของคุณครูในศูนย์เด็กก่อสร้างสี่จากหลาย ๆ แหล่งพบว่า คุณครูชอนกลั่น เคยเป็นครูในศูนย์เด็กก่อสร้างแห่งอื่นมาก่อน ขณะทำงานที่อื่น จะพูดคุยกับคนในชุมชนและเด็กอย่างคนที่มีอัธยาศัยดีมากแต่จะไม่ยอมทำงาน ไม่สอนเด็ก ชอบเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน และชอบฟ้องหัวหน้าเรื่องเพื่อนร่วมงานของตนเอง นอกจากนี้ยังชอบหยิบยืมเงินผู้อื่นแล้วไม่จ่าย รวมทั้งมีปัญหาประพฤติดคนไม่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ

สรุปประเด็นสำคัญจากบันทึกการสังเกต เกี่ยวกับศูนย์ เด็กลีวา

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ก. ด้านการ วางแผน การสอน	ครูทั้งสองท่านไม่มีการ วางแผนการสอน ไม่มีการ ทำบันทึกการสอนและไม่มี การเตรียมการสอน	ครูทั้งสองท่านให้ผู้ช่วย เขียนแผนการสอนให้และครู ทั้งสองท่าน เป็นคนสอน	ครูทั้งสองท่านไม่ได้ วางแผนการสอน ไม่ได้ เขียนแผนการสอนและไม่ได้ เตรียมการสอน
ข. ด้านการ สอน	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัด การเรียนการสอนให้แก่เด็ก	ครูทั้งสองท่านจะสอน ตามกระบวนการเรียนการ สอนที่ผู้ช่วยพัฒนาขึ้น เป็น บางวันโดย เฉพาะวันที่ผู้ช่วย	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัด การเรียนการสอนให้แก่เด็ก
ค. ด้านการจัด กิจกรรม อื่น ๆ	ครูทั้งสองท่านให้ เด็ก ออกกายบริหารประกอบ เพลงในคอนเซ้า และ ทองคำคล้องจอบในคอนฟัก คีมนมและรับประทานอาหาร ซึ่งกิจกรรมข้างต้น ครูทั้ง สองท่านให้ เด็กทำ เป็นบาง วัน	ครูทั้งสองท่านยังคง ไม่ได้จัดกิจกรรมประจำวัน อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ของเด็กจะมีเพียง กิจกรรมออกกายบริหารและ ทองคำคล้องจอบในคอนฟัก คีมนมและรับประทานอาหาร กลางวัน เท่านั้น	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัด กิจกรรมอื่น ๆ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของเด็กนอกจาก กิจกรรมกายบริหารและ ทองคำคล้องจอบ เท่านั้น

ช่วงเว ราย ลา การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ง. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของ เด็ก	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัด สภาพแวดล้อมภายในศูนย์ เด็กก่อสร้างเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของเด็ก	ครูทั้งสองท่านเห็นว่า การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เป็นเรื่องดี แต่คุณครูไม่จัด อ้างว่าคุณครูมีภาระงานมาก	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัด สภาพแวดล้อมภายในศูนย์ เด็กก่อสร้างเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของเด็ก
จ. ด้านความรู้	ครูทั้งสองท่านไม่มี ความรู้ในการสอน เด็กกลุ่มนี้ และไม่เห็นความจำเป็นใน การจัดการเรียนการสอน ให้แก่เด็ก	ครูทั้งสองท่านมีความรู้ ในการสอน เด็กกลุ่มนี้มากขึ้น	ครูทั้งสองท่านยังจำ กระบวนการเรียนการสอน การสอนทั้ง 5 ขั้นตอนได้ แต่รายละเอียดต่าง ๆ ครู ลืมไปแล้ว ส่วนด้านเนื้อหา คุณครูทั้งสองท่านยังจำ ลักษณะเนื้อหาที่จะนำมาสอน เด็กได้
ฉ. ด้านเจตคติ ที่มีต่อการ สอนต่ออา ชีพและต่อ ตัวเด็ก	ครูทั้งสองท่านมีความรู้ สึกว่า การสอนเด็กในแหล่ง ก่อสร้างเป็นเรื่องยุ่งยาก ทำให้ครูมีภาระเพิ่มขึ้น และ การสอนเด็กกลุ่มนี้เป็น เรื่องที่เสียแรงงานเปล่า เพราะเด็กเรียนในช่วง เวลาสั้น ๆ จากนั้นจะอพยพ ไปอยู่ที่อื่น	ครูทั้งสองท่านยังคงรู้สึก ว่างานสอนเป็นเรื่องที่ทำ ความยุ่งยากทำให้ครูทำให้ครู เหนื่อยและเครียด	ครูทั้งสองท่านยังคง คิดว่าการสอนเป็นเรื่อง ยุ่งยากและไม่จำเป็นสำ หรับเด็กในศูนย์เด็กก่อสร้าง

ช่วงเวลา รายการ การที่สังเกต	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
	<p>ครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและศรัทธาต่ออาชีพครู แต่ทำเพราะได้ค่าตอบแทนสูงและหัวหน้างานปล่อยให้ทำงานโดยไม่ได้มาตรวจสอบผลการทำงาน</p> <p>ครูทั้งสองท่านจะพูดกับเด็กด้วยวาจาไพเราะและปฏิบัติต่อเด็กอย่างสุภาพ นุ่มนวล แต่เมื่อใดที่เด็กชนไม่เชื่อฟังครู ครูจะแสดงความโกรธ ตวาดเด็ก เสียงดังและตีเด็กเจ็บ ๆ</p>	<p>ครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและศรัทธาต่ออาชีพครู</p> <p>ครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและห่วงใยเด็กอย่างแท้จริง สังเกตจากที่ครูทั้งสองท่านปล่อยให้เด็กทำอะไรตามสบายโดยไม่สอนเรื่องระเบียบวินัย การจัดการเรียนการสอนให้เด็กเป็นบางวันทั้ง ๆ ที่เด็กต้องการเรียนทุกวัน และไม่สนใจปัญหาของเด็กที่หนีเรียน</p>	<p>ครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและศรัทธาต่ออาชีพครู มักพูดว่าอาชีพครู "นา เบื่อ"</p> <p>ครูทั้งสองท่านไม่ได้รักและห่วงใยเด็กอย่างแท้จริง สังเกตจากตลอดระยะเวลาการทดลองครูทั้งสองท่านไม่ได้กระตือรือร้นที่จะทำงานเพื่อพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ให้มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดีขึ้น ทั้ง ๆ ที่มีความรู้และความสามารถที่จะทำได้</p>

สรุปบันทึกการสังเกตครูในศูนย์ก่อสร้างทั้ง 3 แห่ง

รายการที่สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อสร้าง			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวิภา		
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ก. ด้านการวางแผนการสอน	ครูไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีการทำบันทึกการสอน และไม่มีการเตรียมการสอน	ครูทั้งสองท่านมีการวางแผนการสอนร่วมกับผู้วิจัยในระบอบแรกของการทดลองใช้กระบวนการหลังจากนั้นสองสัปดาห์ครูเขียนแผนการสอนเอง	ครูยังคงมีการวางแผนการสอนและเขียนแผนการสอนหน้าเค็ชว แต่เขียนไม่ละเอียดเท่าขณะทดลองใช้กระบวนการเรียนการสอน	ครูไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีการทำบันทึกการสอนและไม่มีการเตรียมการสอน	ครูทั้งสองท่านร่วมกับผู้วิจัยในระบอบแรกของการทดลอง หลังจากนั้นสองสัปดาห์ครูสามารถวางแผนการสอนได้เอง	ครูทั้งสองท่านยังมีการวางแผนการสอนและเขียนแผนการสอนแต่ไม่ละเอียดเท่าแผนการสอนที่ทำขณะทดลอง	ครูทั้งสองท่านไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีการทำบันทึกการสอนและไม่มีการเตรียมการสอน	ครูทั้งสองท่านให้ผู้วิจัยเขียนแผนการสอนให้ ตลอดระยะเวลาการทดลอง	ครูทั้งสองท่านไม่มีการวางแผนการสอน ไม่ได้เขียนแผนการสอนและไม่ได้เตรียมการสอน
ข. ด้านการสอน	ครูใช้วิธีสอนแบบพูดคุยสบายใจให้เด็กนั่งเอามือออกนอกฟัง	ครูทั้งสองท่านสอนตามกระบวนการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก	ครูสอนตามกระบวนการเรียนการสอนแต่ละจำนวนกิจกรรมในแต่ละชั้นตอนลง	ครูเน้นการอ่านออกเขียนได้โดยไม่มีทางเลือกสรรคำมาให้เด็กเรียน ทำให้เด็กต้องเรียนคำที่ไม่มีความหมาย	ครูทั้งสองท่านสอนตามกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและให้ความสนใจศึกษารายละเอียดของแต่ละกระบวนการเพื่อจะได้ช่วยคิดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก	ครูทั้งสองท่านยังคงดำเนินการสอนตามกระบวนการเรียนการสอนแต่ลดจำนวนกิจกรรมในแต่ละชั้นตอนลง	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัดการเรียนการสอนให้เด็ก	ครูทั้งสองท่านจะสอนตามกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นแต่สอนเป็นบางวัน โดยเฉพาะวันที่ผู้วิจัยไปติดตามผล	ครูทั้งสองท่านไม่ได้จัดการเรียนการสอนให้เด็ก

รายการที่ สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก้อสิริ			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวิภา			
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	
	<p>ครูสอนเนื้อหา ตามหนังสือเรียนชั้น ป.1 วันละ 1 วิชา</p> <p>ครูสอนเด็ก อย่างเข้มงวดกว ดขึ้น ถ้าเด็กไม่ทำ ความค้ำสิ่งครูจะถูก ครูทำโทษ</p>	<p>ครูทั้งสองท่าน เลือกเนื้อหาที่เป็น เรื่องใกล้ตัวเด็ก และเด็กได้ใช้ชีวิต ประจำวัน</p> <p>ครูทั้งสองสอน ตามกระบวนการ ครูจึงให้ความ คาดหวัง และให้ กำลังใจเด็ก และ ครูลดการลงโทษ เด็กลง</p>	<p>ครูเลือกเนื้อหา ที่เหมาะสมกับสภาพ เด็กได้ด้วยตนเอง</p> <p>ครูสอนตาม กระบวนการเรียน การสอนที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้นและลดการ ลงโทษเด็กลง</p>	<p>ครูใช้วิธีอธิบาย เนื้อหาสาระที่ต้อง การให้เด็กเรียนรู้ บนกระดานดำหาก เด็กคนใดไม่สนใจ เรียนจะถูกครูทำ โทษด้วยการคุ้ย</p>	<p>เด็ก สำหรับเนื้อหา ที่นำมาสอนเด็ก ครู พยายามเลือกตาม หลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ ให้ไว้ นอกจากนี้ครู พยายามสอนให้ได้ ตามกระบวนการ จึงลดการลงโทษ และคว่ำเด็กลง</p>					

รายการที่ สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อสร้าง			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวิภา		
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ค. ด้านการจัด กิจกรรมอื่น ๆ	ครูจัดกิจกรรม ภายในคอน ใช้เวลา ประมาณ 2 ชั่วโมง และให้เด็กทำ กิจกรรมท่อง คำคล้องจอง ใช้ เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง	ครูทั้งสองท่าน ลดการจัดกิจกรรม ภายในคอน ประมาณ 45 นาที และ ลดเวลาท่องคำ คล้องจองเหลือ วันละ 15 นาที นำเวลาที่เหลือไป จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะกับวัย ของเด็กเพื่อส่งเสริม แรงจูงใจก่อน เรียนและเพิ่มพูน ทักษะการเรียนรู้	ครูเลือกจัด กิจกรรมประเภท เพลง เกม ที่ สอดคล้องกับเนื้อ หาที่จะสอนในแต่ ละวัน	ครูจัดกิจกรรม ภายในคอน ใช้เวลาประ มาณ 20 นาที และ ให้เด็กท่องคำ คล้องจองประมาณ 1 ชั่วโมง	ครูทั้งสองท่าน ทำตามคำแนะนำ ของผู้วิจัยด้วยการ ปรับปรุงตาราง ปฏิบัติกิจกรรมใหม่ เพื่อให้เด็กได้ทำ กิจกรรมที่มีความ หลากหลายในเวลา ที่เป็นสัดส่วนกันและ เพื่อเป็นการพัฒนา เด็กให้มีความการ คึกขานโดยรอบด้าน	ครูทั้งสองท่าน ลดการจัดกิจกรรม อื่น ๆ ลงเหลือ เพียงกิจกรรมเพลง เกม และกิจกรรม เล่านิทานเท่านั้น	ครูทั้งสองท่าน จัดกิจกรรมภายใน คอนและท่องคำ คล้องจอง แต่จัด เป็นบางวัน	ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้จัดกิจกรรม อื่น ๆ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของเด็ก จะมีเพียงกิจกรรม ภายในคอน และ ท่องคำคล้องจอง เท่านั้น	ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้จัดกิจกรรม อื่น ๆ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของเด็ก นอกจากกิจกรรม ภายในคอนและ ท่องคำคล้องจอง เท่านั้น

รายการที่ สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อสิริ			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวา		
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
ง. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้	ครูไม่ได้จัด สภาพแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็ก	ครูจัดสภาพ แวดล้อมเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ ของเด็กโดยที่ ผู้วิจัยคอยให้คำ แนะนำช่วยเหลือ	ครูไม่ได้จัด สภาพแวดล้อมเพิ่ม เติมจากที่เคยจัด ไว้ขณะทดลองใช้ กระบวนการเรียน การสอน	ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้มีการจัด สภาพแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็ก	ครูทั้งสองท่าน ร่วมมือกับผู้วิจัยจัด มุมเสริมประสบการณ์ สำหรับเด็กและ ทำความสะอาดศูนย์ บ่อยกว่าก่อนการ ทดลอง	ครูทั้งสองท่าน ยังคงจัดหิ้งมุม เสริมประสบการณ์ เคลื่อนที่ และครู ได้เพิ่มมุมของเล่น ขึ้นอีก 1 มุม	ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้จัดสภาพ แวดล้อมภายในศูนย์ เด็กก่อสร้างเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็ก	ครูทั้งสองท่าน เห็นว่าการจัด สภาพแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กเป็นเรื่องดี แต่ครูไม่จัดอ้างว่ามี ภาระงานมาก	ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้จัดสภาพ แวดล้อมภายในศูนย์ เด็กก่อสร้างเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็ก
จ. ด้านความรู้	ครูไม่มีความรู้ เกี่ยวกับการจัดการ ศึกษาให้เด็กกลุ่ม กรรมกรก่อสร้าง	ครูทั้งสองท่าน วางแผนการสอน ร่วมกับผู้วิจัยทำให้ มีความรู้ในเรื่อง การจัดการเรียน การสอนให้แก่เด็ก เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อน การทดลองมาก	ครูยังคงมีความ รู้ในการสอนเด็ก กลุ่มนี้ โดยนำความ รู้ที่ได้รับขณะทดลอง มาใช้	ครูทั้งสองท่าน ไม่มีความรู้ในการ สอนเด็กกลุ่มนี้	ครูทั้งสองท่านมี ความรู้ในการสอน เด็กกลุ่มนี้มากขึ้น	ครูทั้งสองท่าน ยังคงมีความรู้ใน การสอนเด็กกลุ่มนี้ โดยนำความรู้ที่ได้ รับขณะทดลองมาใช้	ครูทั้งสองท่าน ไม่มีความรู้และไม่ เห็นความจำเป็น ในการสอนเด็ก กลุ่มนี้	ครูทั้งสองท่านมี ความรู้ในการสอน เด็กกลุ่มนี้มากขึ้น	ครูทั้งสองท่าน ขึ้นคอนการสอนทั้ง 5 ชั้น ได้แก่ ราย เอียดครูลืมไปแล้ว ส่วนด้านเนื้อหาครู จำลักษณะเนื้อหา จะนำมาสอนเด็กได้

รายการที่ สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อศิวิ			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างวิภา		
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
จ. ด้านเจตคติที่มี ต่อการสอน ต่อ อาชีพและต่อ ตัวเด็ก	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูไม่ได้ให้ ความสำคัญต่อการ จัดการเรียนการ สอนและไม่คิดว่า การจัดการเรียน การสอนจะช่วย พัฒนาคุณภาพชีวิต ของเด็กได้	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูเริ่มตระหนัก ถึงความสำคัญใน การจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนา เด็ก	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูยังคงตระ หนักถึงความสำคัญ ของการจัดการ เรียนการสอนเพื่อ พัฒนาเด็กแม้จะมี เด็กมาเรียนน้อยลง	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูคาดหวังเห็น เด็กมาเรียนช่วงสั้น จึงเห็นว่าสอนให้ เด็กอ่านออกเขียน ได้ก็พอจะได้ไม่ต้อง เตรียมการสอนให้ ยุ่งยากและเป็น ภาระครู ส่วนครูทราวิภา รู้สึกว่าการสอนเด็ก กลุ่มนี้เป็นเรื่องยาก ครูคงทำไม่ได้ คงทำได้เพียงคุณ เด็กเท่านั้น	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูทั้งสองท่าน เริ่มมีเจตคติที่ดีต่อ การสอนและเริ่ม เห็นความสำคัญของการ จัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนา เด็ก ไม่ได้สอนเน้น เฉพาะเรื่องการ อ่านการเขียน เท่านั้น	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูทั้งสองยังคง กระตือรือร้นในการ จัดการเรียนการ สอนให้แก่เด็กแม้จะ มีเด็กมาเรียนน้อย ลง	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูทั้งสองรู้สึก ว่าการสอนเด็ก เป็นเรื่องยุ่งยาก เป็นภาระแก่ครูและ การสอนเด็กกลุ่มนี้ เป็นเรื่องเสียแรง งานเปล่าเพราะ เด็กเรียนในศูนย์ ระยะสั้น	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูทั้งสองท่าน ยังคงรู้สึกว่าการ สอนเป็นเรื่องยุ่ง ยาก ทำให้ครู เหนื่อยและเครียด	ด้านเจตคติต่อ การสอน ครูทั้งสองยังคง คิดว่าการสอน เป็นเรื่องยุ่งยาก และไม่จำเป็น สำหรับเด็กก่อสร้าง

รายการที่ สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อสร้าง			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวิกา		
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูไม่ได้อีกและ เห็นคุณค่าของการ เป็นครู แต่ทำ เพราะยังหาอาชีพ อื่นไม่ได้	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูเริ่มมีความ รู้สึกที่ดีต่อการเป็น ครู	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูเห็นคุณค่า ของการเป็นครูสอน เด็กลูกกรรมกรก่อ สร้าง	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูไม่ได้อีกและ ต้องการทำอาชีพนี้ แต่ทำเพราะยังสอบ บรรจุไม่ได้และต้อง การมีรายได้	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครุคารมีมีความ รู้สึกที่ดีต่ออาชีพครู มากกว่าก่อนการ ทดลอง ส่วนครู ทวีกามีความมั่นใจ และเริ่มรู้สึกรัก อาชีพครูและคิดว่า การสอนเด็กไม่ใช่ เรื่องที่ตนทำไม่ได้	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูทั้งสองท่าน แสดงท่าทีพอใจกับ การเป็นครูในศูนย์ เด็กก่อสร้าง	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้รักและศรัทธา ต่ออาชีพครู ทำ เพราะรายได้ดี และหัวหน้างาน ไม่มาตรวจการ ทำงาน	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้รักและศรัทธา ต่ออาชีพครู	ด้านเจตคติที่มี ต่ออาชีพ ครูทั้งสองท่าน ไม่ได้รักและศรัทธา ต่ออาชีพครู มักพูด ว่าอาชีพครู "น่า เบื่อ"
	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครูรักขมิคิดว่า เด็กน่าเบื่อ เพราะ ชอบก่อกวน และ มักคอร์รักับครู ครูรักขมิปฏิบัติ ต่อเด็กแต่ละคนไม่ เสมอภาคกัน	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครูรักขมิเริ่ม มองเด็กที่คิดว่า น่าเบื่อในแง่มุมใหม่ ที่ผู้วิจัยแนะนำ ทำที่เป็นมิตรกับ เด็กมากขึ้น	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครูรักขมิปฏิบัติ ต่อเด็กสภาพและ นุ่มนวลขึ้น และ ปฏิบัติต่อเด็กทุกคน อย่างเสมอภาคกัน	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครุคารไม่รัก และไม่เข้าใจเด็ก ที่ตนดูแลอยู่ ครูทวีกา รักเด็กแต่ไม่เข้าใจ ธรรมชาติบางอย่าง ของเด็กเวลาเห็น	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครุคารเริ่มมี ความรู้สึกดีให้เด็ก และมีความเข้าใจ เด็กดีขึ้น ส่วนครู ทวีกาเริ่มรู้จักวิธี พูดและปฏิบัติต่อเด็ก อย่างนุ่มนวล	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครุคารไม่ แสดงความเชื่อ หน่ายและรำคาญ เด็ก ไม่ขู่ตบ และลงโทษเด็ก รุนแรงเหมือนก่อน การทดลอง ส่วนครู จะควาด และ	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครูทั้งสองท่าน พูดกับเด็กด้วยวาจา ไพเราะและปฏิบัติ ต่อเด็กอย่างสุภาพ นุ่มนวล แต่เวลา เด็กทำให้อีกครู จะควาด และ	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครูไม่ได้อีกและ ห่วงใยเด็กอย่าง แท้จริงมักปล่อยปละ ละเลยในการดูแล และพัฒนาเด็ก	ด้านเจตคติที่มี ต่อเด็ก ครูไม่ได้อีกและ ห่วงใยเด็กยังคง ปล่อยปละละเลย เด็ก

รายการที่ สังเกต	ศูนย์เด็กก่อสร้างก่อสร้าง			ศูนย์เด็กก่อสร้างนราศรี			ศูนย์เด็กก่อสร้างสีวิภา		
	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังการทดลอง
		ครูวางรูปร่างให้ ความรักความเอา ใจใส่ และมีปฏิบัต สัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ทุกคนอย่างเสมอ ภาคกัน		เด็กชกชนไม้เชือก จะแสดงความเป็น หน้าเด็ก		ทาริกาไม่แสดง ความเบื่อหน่าย เวลาเด็กคือ และ ขณะชก หากเด็ก ทำผิดทาริกาจะ เรียกเด็กมาอธิบาย สิ่งที่เด็กทำผิดและ ขอให้เลิกทำ	ดีเด็กเจ็บ ๆ		

ประวัติผู้เขียน

ข้าพเจ้าชื่อ นางสาวสุวรรณี ยะทะกร เกิดวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.2502
จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2524
จบการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2529 ปัจจุบัน
รับราชการที่ โรงเรียนสุเหร่าวังใหญ่ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร